QURAN (FINNISH)

2 - AL-BAKARAA (LehmÃ¤n suura)

1. Alif. Laam. Miim. TÃ¤mÃ¤ PyhÃ¤ kirja, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n on

2. opastus jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille ja pahaa karttaville ,

3. niille, jotka uskovat siihen, mikÃ¤ ei nÃ¤y, elÃ¤vÃ¤t rukoillen ja tuovat uhria siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille suoneet,

4. niille, jotka uskovat siihen, mikÃ¤ on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu sinulle (Muhammed), sekÃ¤ siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu ennen sinua, ja jotka varmassa luottamuksessa odottavat tulevaista elÃ¤mÃ¤Ã¤.

5. NÃ¤mÃ¤ elÃ¤vÃ¤t Herransa johdatuksessa; nÃ¤mÃ¤ ovat onnellisia.

6. Jumalattomille taasen on totisesti samantekevÃ¤Ã¤, varoitatko heitÃ¤ vai et; he eivÃ¤t usko.

7. Jumala on sinetillÃ¤ sulkenut heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ja korvansa, ja heidÃ¤n silmiÃ¤Ã¤n peittÃ¤Ã¤ verho; niin, heitÃ¤ kohtaa kammottava rangaistus.

8. Muutamat ihmiset sanovat kyllÃ¤: Â»Me uskomme Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤nÂ», eivÃ¤tkÃ¤ kuitenkaan usko.

9. He tahtovat pettÃ¤Ã¤ Jumalaa ja niitÃ¤, jotka uskovat, mutta he eivÃ¤t petÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muita kuin itsensÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ kÃ¤sitÃ¤ sitÃ¤.

10. Sairaus turmelee heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, ja Jumala pahentaa heidÃ¤n sairautensa; niin, heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus, koska he ovat valehdelleet.

11. Kun heille sanotaan: Â»AlkÃ¤Ã¤ aiheuttako pahennusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤Â», he vastaavat: Â»MehÃ¤n vain uudistamme asiat oikeiksi.Â»

12. ivÃ¤tkÃ¶ juuri sellaiset tosiaan ole niitÃ¤, joista paha paisuu? Mutta he eivÃ¤t sitÃ¤ tajua.

13. Ja kun heille sanotaan: Â»Uskokaa kuten nuo ihmiset uskovatÂ», he vastaavat: Â»Onko meidÃ¤n uskottava kuten hullut uskovat?Â» Mutta eivÃ¤tkÃ¶ todellisuudessa juuri he itse ole hulluja? Vaan sitÃ¤kÃ¤Ã¤n he eivÃ¤t Ã¤lyÃ¤.

14. Kohdatessaan uskovaisia he sanovat: Â»Me uskommeÂ», mutta kun he erkanevat taas saatanainsa pariin, he selittÃ¤vÃ¤t: Â»Tietysti olemme teikÃ¤lÃ¤isiÃ¤, me vain teimme pilkkaa.Â»

15. Mutta Jumala tekeekin pilkkaa heistÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n, jÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t yltymÃ¤Ã¤n pahuudessaan ja vaeltamaan sokeasti yhÃ¤ syvempÃ¤Ã¤n hÃ¤peÃ¤Ã¤n.

16. He ovat niitÃ¤, jotka oikean johdatuksen vaihtavat harhatiehen, eikÃ¤ se vaihtokauppa ole heille voittoa tuottava, vaan he jÃ¤Ã¤vÃ¤t kokonaan ilman Jumalan Opastusta.

17. HeidÃ¤n laitansa on kuin niiden, jotka sytyttÃ¤vÃ¤t itselleen tulen, mutta kun se on valaissut mitÃ¤ heidÃ¤n ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n on, tempaa Jumala pois valon ja jÃ¤ttÃ¤Ã¤ kaikki pimeyteen, niin etteivÃ¤t he voi nÃ¤hdÃ¤; HÃ¤n jÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t

18. mykiksi, kuuroiksi ja sokeiksi, niin etteivÃ¤t he voi palata.

19. Tai kuten on ukkossateen yllÃ¤ttÃ¤essÃ¤, joka tuo mukanaan pimeyden, jyrinÃ¤n ja salaman; he tukkivat sormin korvansa ukkosen jylinÃ¤ltÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t saavansa kuoliniskun salamoista - Jumalalla on uskottomat vallassaan - ja

20. salama on riistÃ¤mÃ¤isillÃ¤Ã¤n heiltÃ¤ nÃ¤Ã¶n. Niin usein kuin se vÃ¤lÃ¤htÃ¤Ã¤, liikkuvat he sen valossa, mutta kun pimeys taas lankeaa heidÃ¤n ylitsensÃ¤, pysÃ¤htyvÃ¤t he. Jos Jumala tahtoisi, voisi HÃ¤n ottaa heiltÃ¤ kokonaan kuulon ja nÃ¤Ã¶n;

katso, Jumala on totisesti kaikkivaltias.

21. Oi, ihmiset, palvelkaa Herraanne, joka on luonut sekÃ¤ teidÃ¤t ettÃ¤ ne, jotka ovat elÃ¤neet ennen teitÃ¤, jotta pelastuisitte pahasta!

22. Jumala on tehnyt maan teille lepopaikaksi ja kaartanut taivaan ylitsenne, HÃ¤n antaa vettÃ¤ taivaasta ja sillÃ¤ kasvattaa hedelmiÃ¤ ravinnoksenne. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis asettako Jumalan rinnalle muita HÃ¤nen vertaisikseen vastoin parempaa tietoanne.

23. jos epÃ¤ilette sitÃ¤, mitÃ¤ Me ilmoitamme palvelijallemme (Muhammedille), niin aikaansaakaa tÃ¤mÃ¤n kaltainen kirjoitus ja kutsukaa Jumalan vertaisia todistajia, jos tahdotte pysyÃ¤ totuudessa;

24. mutta jollette tee niin - ja sitÃ¤ ette koskaan voi tehdÃ¤ silloin kavahtakaa tulta, joka on valmistettu uskottomille ja jonka polttoaineena ovat ihmiset ja kivet.

25. julista niille (oi Muhammed), jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, se riemullinen sanoma, ettÃ¤ heitÃ¤ odottavat huvitarhat, joissa purot solisevat. Niin usein kuin he nauttivat hedelmiÃ¤ sieltÃ¤ ravinnokseen, he sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ oli muinoin meidÃ¤n ruokaammeÂ» - vaikkakin heille tarjotaan se vain samankaltaisena.SiellÃ¤ odottavat heitÃ¤ puhtaat puolisot ja siellÃ¤ he viihtyvÃ¤t ikuisesti.

26. Jumala ei hÃ¤peÃ¤ kÃ¤yttÃ¤Ã¤ vertauskuvana vaikkapa hyttystÃ¤ tai jotakin sen ylÃ¤puolella olevaa . Ne jotka uskovat, tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ siinÃ¤ on heidÃ¤n Herransa ilmoittama totuus, kun taas uskottomat kummastelevat: Â»MitÃ¤hÃ¤n Jumala tarkoittaa moisella vertauksella?Â» HÃ¤n sillÃ¤ eksyttÃ¤Ã¤ monta ja opastaa monta, mutta muut eivÃ¤t eksy eivÃ¤tkÃ¤ joudu kadotukseen kuin jumalattomat,

27. jotka rikkovat liiton Jumalan kanssa, sen jÃ¤lkeen kuin se on vahvistettu, erottavat, mitÃ¤ Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt yhdistettÃ¤vÃ¤ksi, ja aiheuttavat pahaa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, he ovat niitÃ¤, jotka joutuvat onnettomuuteen.

28. Kuinka voitte kieltÃ¤Ã¤ Jumalan te, jotka olitte kuolleita ja joille HÃ¤n antoi elÃ¤mÃ¤n? Aikanaan HÃ¤n antaa teidÃ¤n kuolla, sitten HÃ¤n herÃ¤ttÃ¤Ã¤ taas teidÃ¤t elÃ¤mÃ¤Ã¤n, ja lopulta palajatte jÃ¤lleen HÃ¤nen luoksensa.

29. HÃ¤n on se, joka on luonut teille kaiken, mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Sitten HÃ¤n nousi taivaaseen ja muodosti sen seitsemÃ¤ksi taivaaksi; niin, HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

30. Ja kun Herrasi puhui enkeleille: Â»Katso, MinÃ¤ aion totisesti asettaa sijaisen maan pÃ¤Ã¤lleÂ», he kysyivÃ¤t: Â»Aiotko asettaa sinne jonkun, joka siellÃ¤ aiheuttaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ja vuodattaa verta, meidÃ¤n ylistÃ¤essÃ¤mme Sinua ja julistaessamme Sinun pyhyyttÃ¤si?Â» HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ tiedÃ¤n totisesti, mitÃ¤ te ette tiedÃ¤.Â»

31. Ja HÃ¤n opetti ihmiselle (Aadamille) kaikki nimet ja nimitettÃ¤vÃ¤t; sitten nÃ¤ytti HÃ¤n kaikki enkeleille ja sanoi: Â»Lausukaa nÃ¤iden nimet Minulle, jos olette todellisuudesta selvillÃ¤.Â»

32. He vastasivat: Â»Sinulle yksin kunnia! MeillÃ¤ ei ole muuta tietoa, kuin minkÃ¤ olet opettanut meille, SinÃ¤ ainoa olet totisesti TietÃ¤jÃ¤, Viisas.Â»

33. Silloin HÃ¤n sanoi: Â»Ihminen (Aadam), lausu niiden nimet heille!Â» ja kun hÃ¤n lausui niiden nimet heille, sanoi HÃ¤n: Â»EnkÃ¶ ole teille sanonut, ettÃ¤ MinÃ¤ tunnen totisesti salat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja MinÃ¤ tiedÃ¤n, mitÃ¤ te ilmaisette ja mitÃ¤ salaatte?Â»

34. Ja kun Me sanoimme enkeleille: Â»Kumartukaa maahan Ihmisen (Aadamin) edessÃ¤Â», heittÃ¤ytyivÃ¤t he maahan kaikki paitsi Saatana. HÃ¤n kieltÃ¤ytyi ylpeyksissÃ¤Ã¤n ja joutui jumalattomien lukuun.

35. Me sanoimme vielÃ¤: Â»Aadam, asu Paratiisissa, sinÃ¤ ja vaimosi, ja nauttikaa sieltÃ¤ vapaasti ravintoa, mistÃ¤ haluatte, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ lÃ¤hestykÃ¶ tÃ¤tÃ¤ puuta, jottette tulisi vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iksi.Â»

36. Mutta Saatana sai heidÃ¤t poikkeamaan tÃ¤stÃ¤ ja vietteli heidÃ¤t ulos siitÃ¤ autuaasta olotilasta, jossa he olivat, ja Me sanoimme: Â»SyÃ¶ksykÃ¤Ã¤ alas! Toinen teistÃ¤ olkoon toisen vihollinen! Kuitenkin saatte ajallisen olinpaikan ja toimeentulonne maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

37. TÃ¤llÃ¶in vastaanotti Aadam ilmestyksen sanat Herraltansa, ja tÃ¤mÃ¤ sÃ¤Ã¤li hÃ¤ntÃ¤: katso, HÃ¤n on totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, laupias.

38. Me sanoimme: Â»SyÃ¶ksykÃ¤Ã¤ tÃ¤Ã¤ltÃ¤ alas kaikki!Â» Totisesti tulee teille Minulta kuitenkin vielÃ¤ Johdatus, ja jotka Minun johdatustani seuraavat, niitÃ¤ ei mikÃ¤Ã¤n pelko valtaa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

39. Mutta ne, jotka ovat uskottomia ja pitÃ¤vÃ¤t ilmestyksemme valheena, ovat Tulen omia ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

40. Israelilaiset, muistakaa Minun mielisuosiotani, jonka olen antanut tulla osaksenne, ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ osuutenne liitossa, niin olen MinÃ¤ tÃ¤yttÃ¤vÃ¤ oman osani liitossa, ja peljÃ¤tkÃ¤Ã¤ yksin Minua

41. ja uskokaa siihen, minkÃ¤ olen ilmoittanut (Muhammedille), vahvistaen sillÃ¤ ennestÃ¤Ã¤n teillÃ¤ jo olevat PyhÃ¤t kirjoitukset; Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko ensimmÃ¤isiÃ¤ epÃ¤uskossa Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ vaihtako Minun ilmoitustani mitÃ¤ttÃ¶miin arvoihin, vaan kunnioittaen peljÃ¤tkÃ¤Ã¤ yksin Minua.

42. Ã„lkÃ¤Ã¤ verhotko totuutta valheella Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ salatko totuutta vastoin parempaa tietoanne,

43. vaan harjoittakaa rukoilemista, antakaa almuja ja kumartakaa yhdessÃ¤ niiden kanssa, jotka Minua kumartavat.

44. Kuinka te kehoittaisitte ihmisiÃ¤ vanhurskauteen, itse unohtaessanne oman sielunne? TehÃ¤n tutkitte PyhÃ¤Ã¤ kirjaa, eikÃ¶ teillÃ¤ ole ymmÃ¤rrystÃ¤?

45. EtsikÃ¤Ã¤ apua kÃ¤rsivÃ¤llisyydestÃ¤ ja rukouksesta. TÃ¤mÃ¤ on totisesti vaikea tehtÃ¤vÃ¤ muille paitsi nÃ¶yrÃ¤sydÃ¤misille,

46. jotka tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ he kohtaavat Herransa ja ettÃ¤ he palaavat HÃ¤nen luokseen.

47. Israelilaiset! Muistakaa armoani, jota olen teille osoittanut, ja ettÃ¤ olen suosinut teitÃ¤ ja korottanut teidÃ¤t yli kaikkien kansojen.

48. Ja varokaa sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin yksikÃ¤Ã¤n sielu ei voi suorittaa vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n hyvitystÃ¤ toisen puolesta, jolloin ei mitÃ¤Ã¤n vÃ¤litystÃ¤ hyvÃ¤ksytÃ¤ eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n lunnaita vastaanoteta, eikÃ¤ kukaan saa toisen apua.

49. ja muistakaa, kuinka Me pelastimme teidÃ¤t faraon kansan kÃ¤sistÃ¤, egyptilÃ¤isten kÃ¤sistÃ¤, jotka vaivasivat teitÃ¤ julmilla rasituksilla, tappoivat poikanne ja antoivat vain tytÃ¤rtenne elÃ¤Ã¤. TÃ¤mÃ¤ oli Herranne sallima kauhea koettelemus.

50. EntÃ¤ kun Me jaoimme meren kahtia edessÃ¤nne ja pelastimme teidÃ¤t, mutta hukutimme faraon kansan silmienne nÃ¤hden?

51. EntÃ¤ kun Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme Mooseksen viipymÃ¤Ã¤n edessÃ¤mme neljÃ¤kymmentÃ¤ vuorokautta, ja sillÃ¤ aikaa kun hÃ¤n oli poissa, te valitsitte (epÃ¤jumalaksenne) vasikan, koska olitte uppiniskaisia?

52. Senkin jÃ¤lkeen annoimme teille anteeksi, josta teidÃ¤n olisi oltava kiitollisia.

53. EntÃ¤ silloin, kun annoimme Moosekselle Lain, jotta oppisitte hylkÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n pahan ja valitsemaan hyvÃ¤n ja teidÃ¤t ohjattaisiin oikeata tietÃ¤,

54. ja kun Mooses sanoi kansallensa: Â»Kansani, totisesti olette langenneet syntiin tekemÃ¤llÃ¤ itsellenne vasikan; kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ siis katuen Luojanne puoleen ja surmatkaa syylliset keskuudessanne. Siten on teidÃ¤n parempi Luojanne edessÃ¤, ja HÃ¤n armahtaa teitÃ¤, HÃ¤n on totisesti armollinen ja laupias.Â»

55. EntÃ¤ kun te sanoitte: Â»Mooses, me emme usko sinua, ennenkuin silmillÃ¤mme nÃ¤emme JumalanÂ», ja taivaan tuli yllÃ¤tti teidÃ¤t tuijottaessanne,

56. ja sitten Me sallimme salamanlyÃ¶mien tointua eloon, jotta ehkÃ¤ oppisitte olemaan kiitollisia.

57. Ja Me levitimme suojaksenne pilven ja lÃ¤hetimme teille mannaa ja viiriÃ¤isiÃ¤. Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, mitÃ¤ olemme teille suoneet.Â» EivÃ¤t israelilaiset synnillÃ¤nsÃ¤ MeitÃ¤ vahingoittaneet vaan itseÃ¤nsÃ¤.

58. EntÃ¤ kun Me sanoimme: Â»Astukaa tÃ¤hÃ¤n kaupunkiin ja nauttikaa runsaasti lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤nne ravintoaÂ»? Astukaa sisÃ¤Ã¤n portista kumartaen nÃ¶yrÃ¤sti ja sanokaa: Â» (Synti) taakkamme lievennettÃ¤kÃ¶Ã¶n!Â» jotta antaisimme teille synnit anteeksi ja siunaisimme niitÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

59. Mutta ne,jotka rikkoivat (Jumalan kÃ¤skyn), vaihtoivat tÃ¤mÃ¤n sanan toiseen, kuin mikÃ¤ oli sanottu heille, ja nÃ¤ille me lÃ¤hetimme rangaistuksen taivaasta, koska he olivat uppiniskaisia.

60. EntÃ¤ kun Mooses pyysi vettÃ¤ janoiselle kansalleen, ja Me sanoimme: Â»LyÃ¶ sauvallasi kallioon!Â» ja kaksitoista lÃ¤hdettÃ¤ pulppusi kivestÃ¤, niin ettÃ¤ joka sukukunta tiesi juomapaikkansa? Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa Jumalan antimista, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kavalasti saako aikaan pahennusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

61. EntÃ¤ kun te sanoitte: Â»Mooses, me emme jaksa syÃ¶dÃ¤ aina samaa ravintoa; huuda siksi Herraasi puolestamme, ettÃ¤ hÃ¤n anaisi meille, mitÃ¤ maa kasvaa, kuten vihanneksia, kurkkuja, leipÃ¤viljaa, herneitÃ¤ ja punasipuliaÂ»? HÃ¤n vastasi: Â»Haluatteko saada huonompaa paremman sijasta? MenkÃ¤Ã¤ alas Egyptiin, siellÃ¤ voitte saada mitÃ¤ haluatte.Â» ViheliÃ¤isyys ja kurjuus kasaantuivat heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤, ja he joutuivat Jumalan vihan alaisiksi. TÃ¤mÃ¤ tapahtui siksi, ettÃ¤ he kielsivÃ¤t Jumalan ilmoituksen ja vÃ¤Ã¤ryydessÃ¤Ã¤n surmasivat profeetat; siksi ettÃ¤ he olivat tottelemattomia ja kapinallisia.

62. (Koraaniin) uskovat ja myÃ¶skin ne jotka ovat juutalaisia, kristittyjÃ¤, saabalaisia, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja elÃ¤vÃ¤t hurskaasti, saavat totisesti palkkansa Herransa luona; ei mikÃ¤Ã¤n pelko valtaa heitÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

63. Muistakaa, kuinka Me teimme liiton kanssanne (Siinain) vuoren kohotessa ylitsenne ja sanoimme: Â»PitÃ¤kÃ¤Ã¤ lujasti kiinni siitÃ¤, minkÃ¤ olemme antanut teille, ja muistakaa mitÃ¤ se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤, jotta karttaisitte pahaa.Â»

64. TÃ¤mÃ¤nkin jÃ¤lkeen te kÃ¤Ã¤nnyitte pois, ja ilman Jumalan armoa ja laupeutta olisitte joutuneet kadotettujen joukkoon.

65. TehÃ¤n tiedÃ¤tte joukossanne ne, jotka rikkovat sapatin ja joille Me sanoimme: Â»Muuttukaa halveksituiksi apinoiksi!Â»

66. Niin teimme heistÃ¤ pelottavan esimerkin nykyiselle sukupolvelle ja tuleville sekÃ¤ varoituksen jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille.

67. EntÃ¤ kun Mooses sanoi kansalleen: Â»Jumala kÃ¤skee teitÃ¤ uhraamaan hiehon"Â»? He kysyivÃ¤t: Â»TeetkÃ¶ pilkkaa meistÃ¤?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Jumala varjelkoon minua olemasta niin hullu.Â» ,

68. Silloin sanoivat he: Â»Rukoile Jumalaasi puolestamme, ettÃ¤ HÃ¤n nÃ¤yttÃ¤isi meille, millainen hiehon tulee olla.Â» HÃ¤n vastasi: Â»HÃ¤n sanoo totisesti: Sen tulee olla lehmÃ¤, jolla ei vielÃ¤ ole ollut vasikkaa, mutta joka ei myÃ¶skÃ¤Ã¤n ole liian nuori, vaan siltÃ¤ vÃ¤liltÃ¤. TehkÃ¤Ã¤ siis, mitÃ¤ teille on kÃ¤sketty.Â»

69. Silloin he sanoivat: Â»Rukoile Herraasi puolestamme, jotta hÃ¤n selittÃ¤Ã¤ meille, millainen sen tulee olla vÃ¤riltÃ¤Ã¤n.Â» HÃ¤n vastasi: Â»HÃ¤n sanoo totisesti: Sen tulee olla ruskeanpunainen, kirkas vÃ¤riltÃ¤Ã¤n, joka miellyttÃ¤Ã¤ katsojaa.Â»

70. He sanoivat: Â»Huuda Herraasi puolestamme, niin hÃ¤n nÃ¤yttÃ¤Ã¤ meille, mikÃ¤ on se oikea hieho; monet hiehothan nÃ¤yttÃ¤vÃ¤t meistÃ¤ toistensa kaltaisilta, mutta jos Jumala tahtoo, voimme varmasti osua oikeaan.Â»

71. Mooses vastasi: Â»HÃ¤n sanoo: Totisesti on sen oltava ikeestÃ¤ vapaa hieho, jota ei ole kÃ¤ytetty maan kyntÃ¤miseen eikÃ¤ pellon kastelemiseen, ilman vammaa ja vikaa.Â» Silloin he sanoivat: Â»Nyt ilmaisit kaiken totuuden.Â» Sen jÃ¤lkeen he teurastivat hiehon, mutta olivat olleet vÃ¤hÃ¤llÃ¤ lyÃ¶dÃ¤ laimin Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset.

72. Ja muistatteko, kun olitte surmanneet miehen ja kiistelitte toistenne kanssa syyllisyydestÃ¤, mutta Jumala tahtoi tuoda ilmi, mitÃ¤ te salailitte.

73. ja niin Me sanoimme: Â»Koskettakaa ruumista jollakin osalla uhrattavaa hiehoa!Â» SillÃ¤ tavalla Jumala herÃ¤ttÃ¤Ã¤ kuolleet eloon ja nÃ¤yttÃ¤Ã¤ teille tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n, jotta olisitte ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isiÃ¤.

74. Senkin jÃ¤lkeen paatuivat sydÃ¤menne ja tulivat kivikoviksi, jopa kiveÃ¤kin kovemmaksi, sillÃ¤ kivien joukossa on totisesti sellaisia, joista purot kohisevat esiin, sellaisia, jotka halkeavat, niin ettÃ¤ vesi virtaa niistÃ¤, ja sellaisia, jotka Jumalan edessÃ¤ syÃ¶ksyvÃ¤t maahan pelosta. Mutta Jumalalta ei jÃ¤Ã¤ salaan mitÃ¤Ã¤n, mitÃ¤ teette.

75. Toivotteko te, ettÃ¤ he (juutalaiset) uskovat teitÃ¤? Johan osa heistÃ¤ aikanaan kuuli Jumalan sanan, ja ymmÃ¤rrettyÃ¤Ã¤nkin sen he vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t sitÃ¤ vastoin parempaa tietoaan.

76. Kun he tapaavat uskovaisia, he sanovat: Â»Me uskomme.Â» Mutta kun he ovat toistensa seurassa, he sanovat: Â»Kerrotteko heille(muslimeille), mitÃ¤ Jumala on ilmoittanut teille, ettÃ¤ he siitÃ¤ kiistelisivÃ¤t kanssanne Herranne edessÃ¤. EttekÃ¶ te tÃ¤tÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤?Â»

77. EivÃ¤tkÃ¶ he sitten Ã¤lyÃ¤, ettÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he salaavat ja mitÃ¤ julistavat?

78. HeidÃ¤n joukossaan on oppimattomiakin, jotka eivÃ¤t tunne PyhÃ¤Ã¤ kirjaa muuta kuin kuulopuheista. Heille se on vain

arvelua. Voi niitÃ¤, jotka kirjoittavat kirjoituksensa omin kÃ¤sin ja sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on JumalaltaÂ», hankkiakseen itsellensÃ¤ siten pientÃ¤ ansiota!

79. Voi heitÃ¤ heidÃ¤n kÃ¤siensÃ¤ kirjoituksen tÃ¤hden, ja voi heitÃ¤ heidÃ¤n ansionsa tÃ¤hden!

80. He sanovat: Â»Ei tuli meitÃ¤ ahdista kuin joinakuina pÃ¤ivinÃ¤.Â» Sano: Â»Oletteko tehneet sopimuksen Jumalan kanssa? - liittoansa Jumala kyllÃ¤kÃ¤Ã¤n ei riko - vai puhutteko jotain Jumalasta noin vain, vaikk'ette tiedÃ¤kÃ¤Ã¤n?Â»

81. EivÃ¤t asiat ole niin, vaan ne, jotka ovat omaksuneet pahan ja joita heidÃ¤n syntinsÃ¤ piirittÃ¤vÃ¤t, joutuvat Tulen omiksi ja jÃ¤Ã¤vÃ¤t siihen iankaikkisesti.

82. Mutta niistÃ¤, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, tulee Paratiisin asukkaita ikuisiksi ajoiksi.

83. EntÃ¤ kun Me solmimme liiton israelilaisten kanssa sanoen: Â»TeidÃ¤n ei tule palvella ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa, kohdelkaa hyvin vanhempianne ja omaisianne, isÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ja kÃ¶yhiÃ¤, hyvÃ¤ olkoon puheenne kaikille ihmisille, harjoittakaa rukoilemista ja antakaa almuja!Â» Mutta te kÃ¤Ã¤nnyitte pois ja luovuitte, muutamia lukuunottamatta.

84. EntÃ¤ kun Me solmimme liiton kanssanne sanoen: Â»AlkÃ¤Ã¤ vuodattako toistenne verta, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ karkoittako toisianne kodeistanneÂ», ja te vahvistitte sen omalla todistuksellanne?

85. ja te kuitenkin surmaatte toisianne ja ajatte osan lÃ¤himmÃ¤isiÃ¤nne mieron tielle, tukien toisianne synnissÃ¤ ja ilkitÃ¶issÃ¤ heitÃ¤ vastaan. Sotavankeudesta te kyllÃ¤kin heitÃ¤ lunastelette, mutta vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤hÃ¤n oli jo se, ettÃ¤ heidÃ¤t karkoititte. Uskotteko siis vain osaan PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta ja hylkÃ¤Ã¤tte toisen osan? MikÃ¤ muu on sellaisten palkka, jotka niin tekevÃ¤t, kuin hÃ¤peÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; ja YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tuomitaan heidÃ¤t perin julmaan rangaistukseen, sillÃ¤ Jumala ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.

86. He ovat niitÃ¤, jotka keinottelevat itselleen tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ tulevan kustannuksella; heidÃ¤n rangaistustaan ei lievennetÃ¤, eikÃ¤ kukaan ole puoltava heitÃ¤.

87. Olemmehan totisesti antanut Moosekselle PyhÃ¤n kirjan ja lÃ¤hettÃ¤nyt profeetat hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤, ja Me olemme antanut Jeesukselle, Marian pojalle, selvÃ¤t todistukset ja tukenut hÃ¤ntÃ¤ PyhÃ¤llÃ¤ hengellÃ¤ . Mutta joka kerta kun profeetta on tullut luoksenne, tuoden mukanaan sellaista, mikÃ¤ ei teitÃ¤ miellytÃ¤, olette kÃ¤yneet rÃ¶yhkeiksi ja pitÃ¤neet toisia heistÃ¤ valehtelijoina, toisia surmanneetkin.

88. He sanovat: Â»SydÃ¤memme ovat ympÃ¤rileikkaamattomia.Â» Niin, Jumala on kironnut heidÃ¤t heidÃ¤n epÃ¤uskonsa tÃ¤hden, sillÃ¤ vÃ¤hÃ¤n on heidÃ¤n joukossaan niitÃ¤, jotka uskovat.

89. Ja kun heille tuli PyhÃ¤ kirja Jumalalta , vahvistaen toisen, minkÃ¤ he jo omistivat, - olivathan he vastikÃ¤Ã¤n rukoilleet itselleen voittoa epÃ¤uskoisista - kun siis nyt se, minkÃ¤ he tunsivat todeksi, tuli heidÃ¤n osalleen, eivÃ¤t he uskoneet sitÃ¤. Jumalan kirous uskottomien yli!

90. Mihin surkuteltavaan hintaan ovatkaan he myyneet sielunsa hylÃ¤tessÃ¤Ã¤n Jumalan ilmoituksen, katsoessaan karsaasti sitÃ¤, ettÃ¤ Jumala armonsa runsaudesta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ ilmestyksiÃ¤Ã¤n kenelle tahtoo palvelijoittensa joukossa! He ovat koonneet ylitsensÃ¤ vihaa vihan pÃ¤Ã¤lle. Uskottomia odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

91. Kun heille sanotaan: Â»Uskokaa siihen, mitÃ¤ Jumala on tuonut ilmiÂ», he vastaavat: Â»Me uskomme siihen, mitÃ¤ meille on ilmoitettu. Ja kohta he torjuvat sen, mikÃ¤ myÃ¶hemmin on ilmoitettu, vaikka se on itse totuus, vahvistus siihen, minkÃ¤ he jo omistavat.

92. Sano (heille, Muhammed): Â»Miksi te surmasitte Jumalan profeettoja jo muinoin, jos muka olitte uskovaisia?Â»

93. Mooseskin tuli luoksenne mukanaan selvÃ¤t todistukset (Jumalan kaikkivaltiudesta), mutta kun hÃ¤n oli poissa, te teitte vasikankuvan palvoaksenne, koska olitte jumalattomia.

94. EntÃ¤ kun Me solmimme liiton kanssanne (Siinain) vuoren kohotessa ylitsenne ja sanoimme: Â»PysykÃ¤Ã¤ lujasti siinÃ¤, minkÃ¤ olemme ilmoittanut teille, ja kuulkaa (sanojamme) Â»! He vastasivat: Â»Me kuulemme ja uhmailemmeÂ». HeidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ kiintyi vasikan palvontaan, ja he hylkÃ¤sivÃ¤t MeidÃ¤n liittomme. Sano (heille): Â»Surkeata on se, mitÃ¤ uskonne teille tarjoaa, jos muka olette uskovaisia.Â» Sano: Â»Jos tulevan elÃ¤mÃ¤n asumukset Jumalan luona ovat todella tarkoitetut ainoastaan teille eikÃ¤ muille ihmisille (kuten vÃ¤itÃ¤tte), niin toivokaa itsellenne kuolemaa (sillÃ¤ onhan teidÃ¤n halattava majan

muuttoa), jos pysytte totuudessa.Â»

95. Mutta he eivÃ¤t tule koskaan halajamaan sitÃ¤, koske he pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t kÃ¤ttensÃ¤ tÃ¶iden seurauksia. Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

96. ja sinÃ¤ havaitset heidÃ¤t kiintyneiksi tÃ¤hÃ¤n elÃ¤mÃ¤Ã¤n enemmÃ¤n kuin muut ihmiset, enemmÃ¤n kuin itse epÃ¤jumalanpalvelijatkaan. Moni heistÃ¤ toivoisi elÃ¤vÃ¤nsÃ¤ tuhat vuotta; mutta eihÃ¤n lainkaan vapauttaisi hÃ¤ntÃ¤ rangaistuksesta se, ettÃ¤ elÃ¤mÃ¤ pidennettÃ¤isiin. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

97. Sano (ihmisille, Muhammed): Â»Jos joku on Gabrielin vihollinen, niin tietÃ¤kÃ¶Ã¶n, ettÃ¤ juuri Gabriel Jumalan toimesta on tÃ¤mÃ¤n Kirjoituksen valaissut sydÃ¤mellesi vahvistaakseen sillÃ¤, mitÃ¤ oli ilmoitettu ennen sitÃ¤, opastukseksi ja ilosanomaksi uskovaisille.Â»

98. Jos joku on Jumalan, hÃ¤nen enkeleittensÃ¤, apostoleittensa ja Gabrielin tai Mikaelin vihollinen, niin totisesti Jumala (itse) on uskottomien vihollinen.

99. Olemmehan totisesti ilmaissut kauttasi selvÃ¤t tunnusmerkit, eivÃ¤tkÃ¤ ketkÃ¤Ã¤n muut kuin turmeltuneet kiellÃ¤ niitÃ¤.

100. KÃ¤ykÃ¶ aina niin, ettÃ¤ kun teette liiton, osa teistÃ¤ hylkÃ¤Ã¤ sen? Totisesti useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t usko.

101. Ja kun Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s tulee heidÃ¤n luokseen vahvistaen sen, minkÃ¤ he jo omistavat, niin osa heistÃ¤, jotka olivat saaneet PyhÃ¤n kirjan, heittÃ¤Ã¤ Jumalan kirjan selkÃ¤nsÃ¤ taakse, aivankuin eivÃ¤t tietÃ¤isi mitÃ¤Ã¤n.

102. Ja he noudattavat sitÃ¤, mitÃ¤ saatanat vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t Salomon hallituksen aikana. Kuitenkaan ei Salomo ollut uskoton, vaan saatanat olivat luopioita sekÃ¤ opettivat ihmisille noituutta ja sellaista, mikÃ¤ oli ilmaistu molemmille Baabelin enkeleille Haarutille ja Maarutille. NÃ¤mÃ¤ kaksi eivÃ¤t sentÃ¤Ã¤n opettaneet ketÃ¤Ã¤n sanomatta: Â»Me olemme teille vain kiusaukseksi; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis epÃ¤ilkÃ¶ (Jumalan johdatusta).Â» Noilta kahdelta he oppivat sellaista, jolla he kylvÃ¤vÃ¤t eripuraisuutta miehen ja hÃ¤nen vaimonsa vÃ¤lille; mutta eivÃ¤t he vahingoita sillÃ¤kÃ¤Ã¤n ketÃ¤Ã¤n Jumalan sallimatta. Kuitenkin he oppivat sellaista, joka vahingoittaa heitÃ¤ eikÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤. Totta kai he tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ sillÃ¤, joka hankkii loitsuja, ei totisesti ole mitÃ¤Ã¤n (hyvÃ¤Ã¤) osaa kuolemanjÃ¤lkeisessÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. MistÃ¤ surkeasta hinnasta myyvÃ¤tkÃ¤Ã¤n he sielunsa; jospa he vain tietÃ¤isivÃ¤t sen!

103. Mutta jos he olisivat uskoneet ja karttaneet pahaa, niin olisi palkkio Jumalalta ollut parempi. Jospa he vain tietÃ¤isivÃ¤t sen!

104. Te jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ sanoko (Profeetalle): Â»Ota vaari meistÃ¤Â», vaan sanokaa: Â»Katso meihinÂ», ja olkaa te kuulijoita. Niin, uskottomia odottaa tuskallinen rangaistus.

105. EivÃ¤t uskottomat niiden joukossa, joilla on PyhÃ¤ kirja, eivÃ¤tkÃ¤ monijumalaiset soisi, ettÃ¤ mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n teille Herraltanne, mutta osoittaessaan laupeutta Jumala valitsee kenet tahtoo; niin, Jumala on rajaton armonsa runsaudessa.

106. Kumotessamme jonkun kohdan ilmoituksestamme tai antaessamme sen unohtua me asetamme paremman tai samanlaisen tilalle. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala on joka asiassa kaikkivaltias?

107. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ taivasten ja maan yliherruus kuuluu Jumalalle? Paitsi Jumalaa ei teillÃ¤ ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

108. Vai tahdotteko tehdÃ¤ kysymyksiÃ¤ profeetallenne samalla tavalla, kuin muinoin kyseltiin kaikenlaista Moosekselta? Huomatkoon se, joka valitsee epÃ¤uskon uskon asemesta, ettÃ¤ hÃ¤n eksyy oikealta tieltÃ¤.

109. Monet niiden joukossa, joilla on PyhÃ¤ kirja, toivoisivat voivansa saattaa teidÃ¤t taas epÃ¤uskoisiksi sen jÃ¤lkeen, kun te kerran olette tulleet uskoon, koska he ovat kateellisia, vaikka totuus onkin selvinnyt heille. Olkaa heitÃ¤ kohtaan sÃ¤Ã¤livÃ¤isiÃ¤ ja kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ , kunnes Jumala sanoo sanansa. Katso, Jumala on totisesti kaikkivoipa.

110. Rukoilkaa sÃ¤Ã¤nnÃ¶llisesti ja antakaa almuja! Kaiken hyvÃ¤n, minkÃ¤ teette sieluanne varten, te lÃ¶ydÃ¤tte Jumalan luona. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ ikinÃ¤ te teette.

111. Sanovatpa he: Â»EivÃ¤t ketkÃ¤Ã¤n muut pÃ¤Ã¤se Paratiisiin kuin juutalaiset ja kristityt.Â» Sellainen on heidÃ¤n mielihalunsa. Sano: Â»EsittÃ¤kÃ¤Ã¤ todistukset vÃ¤itteenne puolesta, jos tahdotte pysyÃ¤ totuudessa.Â»

112. Toisin kÃ¤y sen, joka uskossa alistuu Jumalan tahtoon tehden hyvÃ¤Ã¤; hÃ¤n saa palkan Herraltansa: ei mikÃ¤Ã¤n pelko valtaa heitÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

113. Juutalaiset sanovat: Â»Kristityt eivÃ¤t noudata todellisia perusteitaÂ», ja kristityt sanovat: Â»Juutalaisilla ei ole oikeaa perustustaÂ»; kuitenkin he lukevat PyhÃ¤Ã¤ kirjaa. Samalla tavalla ovat puhuneet nekin, jotka eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤. Mutta YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Jumala on ratkaiseva heidÃ¤n vÃ¤lisensÃ¤ kiistaasiat.

114. Kuka tekee suurempaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kuin se, joka estÃ¤Ã¤ toisia lÃ¤hestymÃ¤stÃ¤ Jumalan pyhÃ¤kkÃ¶jÃ¤, jottei niissÃ¤ HÃ¤nen nimeÃ¤Ã¤n mainittaisi, ja aiheuttaa niiden sortumisen. Heille itselleen ei voi suoda pÃ¤Ã¤syÃ¤ niihin muuten kuin pelosta vavisten.

115. HeitÃ¤ odottaa hÃ¤peÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja kauhea rangaistus tulevassa.

116. Jumalalle kuuluu ItÃ¤ ja LÃ¤nsi, ja mihin kÃ¤Ã¤nnyttekin, ovat Jumalan kasvot siellÃ¤; katso, Jumala sulkee olemukseensa kaiken ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

117. Sanovatpa he: Â»Jumala on ottanut itselleen PojanÂ». Ei, HÃ¤nelle yksin kunnia! Totisesti kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on HÃ¤nen; kaikki ovat HÃ¤nelle kuuliaiset.

118. HÃ¤n on taivaan ja maan Luoja; kun HÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jonkun asian, sanoo HÃ¤n ainoastaan Â»Tapahdu!Â» ja niin tapahtuu. Mutta ne jotka eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤, sanovat: Â»Miksi ei Jumala puhu meille, tai miksi emme saa tunnusmerkkiÃ¤?Â» Niin puhuivat nekin, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t; heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat samankaltaiset. Me olemme osoittanut merkit ihmisille, jotka pysyvÃ¤t varmoissa tiedoissa.

119. Sinut, Muhammed, olemme lÃ¤hettÃ¤nyt totuuden ilmoittajaksi, ilosanoman julistajaksi ja varoittajaksi, eikÃ¤ sinun tarvitse olla vastuussa Helvetin tuleen joutuvista.

120. Mutta juutalaiset ja kristityt eivÃ¤t mielisty sinuun, paitsi ehkÃ¤ kun noudattaisit heidÃ¤n oppiaan. Sano: Â»Jumalan oma ohjaus on totisesti oikea Johdatus.Â» Ja jos sinÃ¤ seuraat heidÃ¤n pyyteitÃ¤Ã¤n kaiken sen jÃ¤lkeen, mikÃ¤ on osaksesi tullut, et sinÃ¤ totisesti ole lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ suojelijaa etkÃ¤ auttajaa Jumalassa.

121. Ne, joille PyhÃ¤n kirjan olemme antanut ja jotka lukevat sitÃ¤, niinkuin sitÃ¤ lukea tulee, uskovat siihen, mutta ne jotka kieltÃ¤vÃ¤t sen, ovat kadotuksen omat.

122. Israelilaiset, muistakaa armoani, jota MinÃ¤ olen teidÃ¤n ylitsenne vuodattanut, sekÃ¤ ettÃ¤ olen korottanut teidÃ¤t kaikkien luotujen yli.

123. Ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin yksikÃ¤Ã¤n sielu ei voi tehdÃ¤ vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n toisen puolesta, jolloin ei mitÃ¤Ã¤n lunnaita oteta vastaan eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vÃ¤litystÃ¤ hyvÃ¤ksytÃ¤, eikÃ¤ kukaan saa toiselta mitÃ¤Ã¤n apua.

124. EntÃ¤ kun Herra koetteli Aabrahamia kÃ¤skyillÃ¤Ã¤n, ja tÃ¤mÃ¤ tÃ¤ytti ne? HÃ¤n sanoi: Â»Tahdon totisesti tehdÃ¤ sinut ihmisten uskonnolliseksi johtajaksi.Â» Aabraham kysyi: Â»TeetkÃ¶ samoin (ihmisten uskonnollisen johtajat) jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤ni?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Minun liittoni ei ulotu vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiin.Â»

125. EntÃ¤ kun Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme temppelin (Mekassa) ihmisten pyhÃ¤kÃ¶ksi ja turvapaikaksi sanoen: Â»Ottakaa rukoushuoneeksenne paikka, mihin Aabraham pysÃ¤htyi (rukoilemaan)Â»? Me velvoitimme Aabrahamin ja Ismaelin puhdistamaan pyhÃ¤kÃ¶n niille, jotka kulkueissa kÃ¤yvÃ¤t sen ympÃ¤ri, jotka vetÃ¤ytyvÃ¤t sinne mietiskelyyn, jotka siellÃ¤ kumartavat ja heittÃ¤ytyvÃ¤t maahan.

126. EntÃ¤ kun Aabraham sanoi: Â»Herrani, tee tÃ¤mÃ¤ turvalliseksi seuduksi ja suo hedelmiÃ¤si sen asukkaille, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Senkin, joka on epÃ¤uskoinen, annan MinÃ¤ nauttia lyhyen ajan; sitten olen syÃ¶ksevÃ¤ hÃ¤net Tulen kidutukseen, joka on surkea matkan pÃ¤Ã¤.Â»

127. Kun Aabraham ja Ismael laskivat Herran huoneen perustuksen, sanoivat he: Â»Herramme, ota vastaan tÃ¤mÃ¤ meiltÃ¤! SinÃ¤, yksin SinÃ¤, suljet kaiken kuuloosi ja tietoosi.

128. Herra, tee meidÃ¤t molemmat Sinulle alamaisiksi (muslimeiksi) ja tee jÃ¤lkelÃ¤isemme yhdeksi kansaksi ja seurakunnaksi, joka on Sinulle alamainen. Osoita meille hartaudenharjoituksemme ja sÃ¤Ã¤li meitÃ¤. SinÃ¤ yksin olet totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, Armahtaja.

129. Herra, lÃ¤hetÃ¤ myÃ¶s profeetta heidÃ¤n omasta keskuudestaan heidÃ¤n luokseen julistamaan heille ihmeelliset ilmoituksesi, tunnusmerkkisi, opettamaan heille PyhÃ¤Ã¤ kirjaa sekÃ¤ viisautta ja tekemÃ¤Ã¤n heidÃ¤t puhtaaksi. SillÃ¤ SinÃ¤ yksin olet totisesti mahtava, viisas.Â»

130. Kukapa muu hylkÃ¤Ã¤ Aabrahamin uskonnon kuin se, joka pitÃ¤Ã¤ houkkana itseÃ¤Ã¤n? Olemmehan Me valinnut hÃ¤net tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, ja kuoleman jÃ¤lkeen on Aabraham totisesti kuuluva vanhurskasten joukkoon.

131. Kun hÃ¤nen Herransa sanoi hÃ¤nelle: Â»Alistu!Â» hÃ¤n vastasi: Â»Olen antautunut maailmojen Herran alamaiseksiÂ».

132. Ja Aabraham velvoitti poikansakin tÃ¤hÃ¤n, ja samoin Jaakob sanoen:Â»Poikani, Jumala on totisesti valinnut (tosi) uskonnon teille; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis kuolko, ennenkuin olette siihen alistuneetÂ» .

133. Tai olitteko lÃ¤snÃ¤ todistajina, kun Jaakobin kuolema lÃ¤hestyi ja hÃ¤n sanoi pojalleen: Â»KetÃ¤ te aiotte palvella kuolemani jÃ¤lkeen?Â» He vastasivat: Â»Me palvelemme sinun ja isiesi Aabrahamin, Ismaelin ja Iisakin Jumalaa, yhtÃ¤ ainoata Jumalaa, ja olemme HÃ¤nelle alamaisia.Â»

134. Se sukupolvi on siirtynyt pois. He saivat, mitÃ¤ olivat ansainneet. Te saatte, mitÃ¤ te ansaitsette, ettekÃ¤ vastaa siitÃ¤, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

135. Sanovatpa he: Â»KÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ juutalaisiksi tai kristityiksi, niin tulette oikealle tielle.Â» Vastatkaa: Â»Ei, me seuraamme Aabrahamin oppia, koska hÃ¤n oli oikeauskoinen (haniifi) eikÃ¤ kuulunut monijumalaisiin.Â»

136. Sanokaa: Â»Me uskomme Jumalaan ja siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu meille ja mikÃ¤ on ilmoitettu Aabrahamille, Ismaelille, Iisakille ja Jaakobille ja Israelin sukukunnille,

137. siihen, mitÃ¤ Mooses ja Jeesus ovat (Jumalalta ilmoitettavaksi) saaneet ja mitÃ¤ profeetat ovat saaneet julistettavaksi Herraltansa. Emme tee mitÃ¤Ã¤n erotusta yhdenkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, olemme antautuneet HÃ¤nelle alamaisiksi.Â» Jos he sitten uskovat samoin kuin te, niin he ovat oikealla tiellÃ¤, mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin he ovat luopioita. Jumala on oleva riittÃ¤vÃ¤ suojasi heitÃ¤ vastaan, sillÃ¤ HÃ¤n on kuuleva ja tietÃ¤vÃ¤.

138. Me olemme Jumalan merkitsemiÃ¤, ja keneltÃ¤ on parempi saada tuntomerkkinsÃ¤ kuin Jumalalta? Me olemme HÃ¤nen palvelijoitaan.

139. Sano (PyhÃ¤t kirjoitukset omaaville): Â»KiistelittekÃ¶ kanssamme Jumalasta, kun hÃ¤n on sekÃ¤ meidÃ¤n Herramme ettÃ¤ teidÃ¤n Herranne? MeillÃ¤ on omat tekomme ja teillÃ¤ on omat tekonne, ja me turvaudumme HÃ¤neen vilpittÃ¶mÃ¤sti.Â»

140. Vai sanotteko: Â»Aabraham, Ismael, Iisak ja jaakob ja Israelin sukukunnat olivat totisesti joko juutalaisia tai kristittyjÃ¤?Â» Sano: Â»Kumpi tietÃ¤Ã¤ paremmin, te vai Jumala? Ja kuka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka salaa todistuksen, jonka on saanut Jumalalta? EikÃ¤ Jumala ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.Â»

141. Se sukupolvi on siirtynyt pois. Se on saanut, mitÃ¤ oli ansainnut; te saatte, mitÃ¤ te ansaitsette. EttekÃ¤ te joudu vastaamaan siitÃ¤, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

142. MielettÃ¶mÃ¤t ihmiset tulevat sanomaan: Â»MikÃ¤ on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt heidÃ¤t pois heidÃ¤n kiblastaan, jota pÃ¤in he ennen suuntautuivat rukoillessaan?Â» Sano: Â»Jumalalle kuuluu ItÃ¤ ja LÃ¤nsi. HÃ¤n johtaa kenet tahtoo oikealle tielle.Â»

143. Siten Me olemme tehnyt teidÃ¤t (arabialaiset) vÃ¤littÃ¤jÃ¤kansaksi, ettÃ¤ te olisitte todistajia ihmisten edessÃ¤ ja profeetta Muhammed olisi todistajana teidÃ¤n edessÃ¤nne. Kiblan, johon te ennen suuntauduitte, mÃ¤Ã¤rÃ¤simme ainoastaan erottaaksemme sen, joka seuraa profeettaa, siitÃ¤, joka perÃ¤ytyy hÃ¤nen luotaan takaisin. ja se oli totisesti vaikea koetus, paitsi niille, joita Jumala johtaa; mutta Jumalan tarkoitus ei ollut tehdÃ¤ uskoanne turhaksi, sillÃ¤ Jumala on totisesti lempeÃ¤ ja laupias ihmisiÃ¤ kohtaan.

144. Olemme nÃ¤hnyt, kuinka kasvosi (rukoillessasi) harhailivat sinne tÃ¤nne taivasta kohti, mutta vastedes tahdomme totisesti kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ kasvosi Kiblaan pÃ¤in, joka on sinua tyydyttÃ¤vÃ¤. KÃ¤Ã¤nnÃ¤ siis kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan. Ja te, muslimit, missÃ¤ olettekaan, kÃ¤Ã¤ntÃ¤kÃ¤Ã¤ rukoillessaane kasvonne sinne. Katso, ne jotka PyhÃ¤n kirjan ovat saaneet, tietÃ¤vÃ¤t totisesti,ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ (ilmoitus) on heidÃ¤n Herraltansa, eikÃ¤ Jumala ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t. Vaikka sinÃ¤ nÃ¤ytÃ¤tkin niille, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet, kaikkia mahdollisia tunnusmerkkejÃ¤, eivÃ¤t he suuntaudu sinun kiblasi mukaan.

145. SinÃ¤kÃ¤Ã¤n et voi suuntautua heidÃ¤n kiblansa mukaan, eivÃ¤t erÃ¤Ã¤t heistÃ¤kÃ¤Ã¤n suuntaudu toisten kiblan mukaan, mutta jos sinÃ¤ suuntaudut heidÃ¤n toivomustensa mukaan kaiken sen tiedon jÃ¤lkeen, mikÃ¤ osaksesi on tullut, niin kuulut totisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiin.

146. Ne (profeetat), joille olemme PyhÃ¤n kirjan antanut, tuntevat sen yhtÃ¤ hyvin, kuin he tuntevat omat poikansa, mutta osa heistÃ¤ salaa totuuden vastoin parempaa tietoaan.

147. Totuus tulee Herraltasi; siksi Ã¤lÃ¤ kuulu epÃ¤ilijÃ¶iden joukkoon.

148. Jokaisella on nyt mÃ¤Ã¤rÃ¤tty suunta, johon hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy (rukoillessaan); niin kilpailkaa nyt siis toistenne kanssa hyvissÃ¤ teoissa. MissÃ¤ olettekin, on Jumala johdattava teidÃ¤t yhteen; Jumala on totisesti kaikkivaltias.

149. MistÃ¤ tuletkin, kÃ¤Ã¤nnÃ¤ kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan, sillÃ¤ tÃ¤mÃ¤ on totuus Herraltasi, eikÃ¤ Jumala ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.

150. MistÃ¤ tuletkin, kÃ¤Ã¤nnÃ¤ kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan, ja missÃ¤ olettekin, muslimit, kÃ¤Ã¤ntÃ¤kÃ¤Ã¤ kasvonne sinne rukoillessanne, jottei muille ihmisille jÃ¤isi mitÃ¤Ã¤n sanomista teitÃ¤ vastaan, paitsi sellaisille, jotka vÃ¤Ã¤rin tekevÃ¤t. Mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶ heitÃ¤, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Minua ja tehkÃ¤Ã¤ tÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ MinÃ¤ voisin saattaa suosioni teille tÃ¤ydelliseksi, jotta te pysyisitte oikealla tiellÃ¤.

151. Me olemme lÃ¤hettÃ¤neet profeetan teidÃ¤n omasta keskuudestanne luoksenne, jotta hÃ¤n julistaisi teille tunnusmerkkimme ja tekisi teidÃ¤t puhtaaksi, opettaisi teille PyhÃ¤Ã¤ kirjaa sekÃ¤ viisautta ja opettaisi teille, mitÃ¤ ette ennen tietÃ¤neet.

152. Muistakaa siis Minua, niin MinÃ¤ olen muistava teitÃ¤. Osoittakaa Minulle kiitollisuutta Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kieltÃ¤kÃ¶ minua.

153. Te jotka uskotte, etsikÃ¤Ã¤ apua kÃ¤rsivÃ¤llisyydestÃ¤ ja rukouksesta. Jumala on totisesti kÃ¤rsivÃ¤llisten kanssa.

154. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ sanoko Â»kuolleiksiÂ» niitÃ¤, jotka surmataan Jumalan asian tÃ¤hden. Ei, hehÃ¤n elÃ¤vÃ¤t, vaikka te ette sitÃ¤ tajua.

155. Totisesti Me koettelemme teitÃ¤ pelolla, nÃ¤lÃ¤llÃ¤, omaisuuden, hengen ja sadon menetyksellÃ¤. Kuitenkin, Muhammed, vie kÃ¤rsivÃ¤llisille riemullinen sanoma.

156. Niille, jotka koettelemusten heitÃ¤ kohdatessa sanovat: Â»Me kuulumme totisesti Jumalalle ja hÃ¤nen luokseen me palaammeÂ»,

157. sellaisille tulee siunausta ja laupeutta heidÃ¤n Herraltaan, ja nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka ovat oikealla tiellÃ¤.

158. Katso, as-Safan ja al-Marwan kukkulat kuuluvat Jumalan muistomerkkeihin, ja sille, joka tekee pyhiinvaelluksen (Kaaban) temppeliin tai kÃ¤y siellÃ¤, ei siis lueta synniksi, jos hÃ¤n suorittaa kÃ¤velyt niiden ympÃ¤ri (vaikka pakanatkin niin tekevÃ¤t). Jos joku vapaaehtoisesti tekee hyvÃ¤Ã¤, niin Jumala totisesti muistaa sen, HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

159. Ne jotka salaavat selvÃ¤t todistukset ja MeidÃ¤n ilmoittamamme johdatuksen, senjÃ¤lkeen kun olemme selittÃ¤nyt ne (tÃ¤ssÃ¤) PyhÃ¤ssÃ¤ kirjassa, heidÃ¤t kiroaa Jumala ja heitÃ¤ kiroavat kaikki, joilla on valta kirota,

160. paitsi jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t, tekevÃ¤t parannuksen ja tuovat totuuden julki. MinÃ¤ sÃ¤Ã¤lin katuvia, koska olen sÃ¤Ã¤livÃ¤, armollinen. 161. Niitten yllÃ¤, jotka ovat uskottomia ja kuolevat epÃ¤uskossaan, lepÃ¤Ã¤ totisesti sekÃ¤ Jumalan ja enkelien ettÃ¤ kaikkien ihmisten kirous

161. paitsi jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t, tekevÃ¤t parannuksen ja tuovat totuuden julki. MinÃ¤ sÃ¤Ã¤lin katuvia, koska olen sÃ¤Ã¤livÃ¤, armollinen. Niitten yllÃ¤, jotka ovat uskottomia ja kuolevat epÃ¤uskossaan, lepÃ¤Ã¤ totisesti sekÃ¤ Jumalan ja enkelien ettÃ¤ kaikkien ihmisten kirous

162. ja se pysyy ikuisesti, eikÃ¤ heidÃ¤n rangaistustansa lievennetÃ¤ eikÃ¤ heille suoda armonaikaa.

163. TeidÃ¤n Jumalanne on ainoa Jumala; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n, laupias, armollinen.

164. Katso, taivasten ja maan jÃ¤rjestyksessÃ¤, yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vaihtelussa, laivojen purjehtimisessa merellÃ¤ niiden kuljettaessa sellaista, joka hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ ihmisiÃ¤, vedessÃ¤, jonka Jumala taivaasta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ ja jolla hÃ¤n elvyttÃ¤Ã¤ maan sen horrostilan jÃ¤lkeen, kaikenlaisten elÃ¤inten leviÃ¤misessÃ¤ yli maan, tuulten suunnassa ja pilvien nÃ¶yrÃ¤ssÃ¤ kulussa

taivaan ja maan vÃ¤lillÃ¤, on totisesti tunnusmerkkejÃ¤ (Jumalan kaikkivaltiudesta) ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

165. Ihmisten joukossa on niitÃ¤, jotka Jumalan rinnalle asettavat palveltavikseen muita, joita he rakastavat niin, kuin heidÃ¤n tulisi vain Jumalaa rakastaa; mutta ne, jotka uskovat, rakastavat Jumalaa yli kaiken. Jospa vain ne, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤rin, kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t, ettÃ¤ kaikki valta kuuluu Jumalalle ja ettÃ¤ Jumala on ankara rangaistessaan! He saavat osakseen tuomion (sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤),

166. jolloin ne, jotka on otettu esikuviksi, luopuvat niistÃ¤, jotka seurasivat heitÃ¤, jolloin he saavat kokea rangaistuksen ja yhteys heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n katkeaa.

167. ja ne, jotka olivat seuranneet esikuviaan, sanovat: Â»Olisipa meillÃ¤ joku palaamisen mahdollisuus, niin me luopuisimme heistÃ¤, kuten he ovat luopuneet meistÃ¤.Â» Niin on Jumala heidÃ¤n kauhukseen nÃ¤yttÃ¤vÃ¤ heille heidÃ¤n omat tekonsa, eivÃ¤tkÃ¤ he tule pÃ¤Ã¤semÃ¤Ã¤n pois Tulesta.

168. Oi ihmiset, syÃ¶kÃ¤Ã¤ kaikkea maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, mikÃ¤ on sallittua ja hyvÃ¤Ã¤, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤. HÃ¤n on totisesti teidÃ¤n leppymÃ¤tÃ¶n vihollisenne.

169. HÃ¤n kÃ¤skee teitÃ¤ vain syntiin ja tÃ¶rkeyksiin sekÃ¤ opettaa vÃ¤ittÃ¤mÃ¤Ã¤n Jumalasta sitÃ¤, mitÃ¤ ette tiedÃ¤.

170. Kun heille sanotaan: Â»Noudattakaa, mitÃ¤ Jumala on ilmaissutÂ», he vastaavat: Â»Ei, me tahdomme noudattaa niitÃ¤ tapoja, jotka olemme havainneet isillÃ¤mme olleen.Â» EntÃ¤ silloinkin, kun heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rtÃ¤neet eivÃ¤tkÃ¤ olleet oikealla tiellÃ¤?

171. Profeetan suhde niihin, jotka ovat uskottomia, on sama kuin sen, joka kutsuu olentoja, jotka eivÃ¤t erota muuta kuin Ã¤Ã¤nen ja huudon, jotka ovat kuuroja, mykkiÃ¤ ja sokeita, niin etteivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rrÃ¤.

172. Te jotka uskotte, syÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, jota Me teille suonut olemme, ja kantakaa Jumalalle kiitokseksenne, jos hÃ¤n on teille se, ketÃ¤ todella palvelette.

173. HÃ¤n on ainoastaan kieltÃ¤nyt teitÃ¤ syÃ¶mÃ¤stÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n kuolleen tai pedon repimÃ¤n elÃ¤imen lihaa, verta, sianlihaa ja sellaista, jota teurastettaessa on mainittu jonkun toisen kuin Jumalan nimi. Mutta jos jotakuta hÃ¤tÃ¤ pakottaa, eikÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ ole siihen himoa eikÃ¤ ole rikollista aikomusta, niin se ei ole mikÃ¤Ã¤n synti hÃ¤nelle; katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.

174. Ne, jotka salaavat jotain PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta, joka on Jumalan Ilmoitus, ja vaihtavat sen mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤n arvoihin, eivÃ¤t totisesti tule tÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n vatsaansa muulla kuin tulella. Jumala ei ole puhuva heille YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ eikÃ¤ vapahtava heitÃ¤, vaan heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus.

175. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka harhaan kÃ¤yden ovat Johdatuksesta luopuneet ja vaihtaneet anteeksiannon rangaistukseen; kuinka itsepintaisesta he pyrkivÃ¤tkÃ¤Ã¤n Tuleen!

176. ja tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ Jumala on lÃ¤hettÃ¤nyt Kirjan, joka sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ totuuden; ne jotka rakentavat riitoja tÃ¤mÃ¤n Kirjan johdosta, menevÃ¤t pitkÃ¤lle uhmassa.

177. Hurskautta ei ole se, ettÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤tte kasvonne ItÃ¤Ã¤n tai LÃ¤nteen, vaan hurskaita ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, enkeleihin, PyhÃ¤Ã¤n kirjaan ja profeettoihin ja rakkaudesta HÃ¤neen antavat omaisuudestaan omaisilleen, orvoille, kÃ¶yhille, vaeltajille, kerjÃ¤lÃ¤isille ja orjien vapauttamiseksi sekÃ¤ harrastavat oikeata rukouselÃ¤mÃ¤Ã¤, antavat almuja, tehtyÃ¤Ã¤n jonkun sopimuksen tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t sen, jotka ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ahdistuksessa, vastoinkÃ¤ymisessÃ¤ ja puutteen aikana; nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka ovat vanhurskaita, niin, nÃ¤mÃ¤ ovat jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isiÃ¤.

178. Teille, jotka uskotte, on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty verenkosto murhatapauksissa: vapaa mies vapaasta, orja orjasta ja nainen naisesta, mutta jos joku saa sen jotenkin muuten anteeksi (loukatulta) veljeltÃ¤, on se jÃ¤rjestettÃ¤vÃ¤ asianmukaisella tavalla ja hyvitettÃ¤vÃ¤ runsaalla mitalla.

179. TÃ¤mÃ¤ on lievitys ja laupeudenosoitus Herraltamme, mutta sitÃ¤, joka tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen rikkoo, odottaa tuskallinen rangaistus. Verenkosto varjelee teidÃ¤n henkeÃ¤nne, jotta te, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤, karttaisitte pahaa.

180. Teille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ettÃ¤ kun joku teistÃ¤ on kuolemansairaana ja jÃ¤ttÃ¤Ã¤ jÃ¤lkeensÃ¤ jotakin omaisuutta, niin hÃ¤n laatikoon rehellisesti testamentin vanhempien ja lÃ¤himpien omaisten hyvÃ¤ksi. TÃ¤mÃ¤ on kaikkien pahaa karttavien velvollisuus.

181. Jos joku muuttaa testamenttia, sen jÃ¤lkeen kuin on sen kuullut, luetaan se synniksi vain niille, jotka sitÃ¤ muuttavat. Katso, Jumala on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

182. Mutta jos joku pelkÃ¤Ã¤ testamentin tekijÃ¤n olevan harhassa tai vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ ja oikoo asioita rakentaakseen rauhaa (perillisten vÃ¤lillÃ¤), niin ei sitÃ¤ lueta hÃ¤nelle synniksi. Jumala on totisesti armahtavainen ja laupias.

183. TeidÃ¤n, jotka uskotte, tulee paastota, samoin kuin piti paastota niidenkin, jotka ennen teitÃ¤ elivÃ¤t, jotta karttaisitte pahaa.

184. (Paastottava on) mÃ¤Ã¤rÃ¤tyt pÃ¤ivÃ¤t. Mutta jos joku teistÃ¤ on sairas tai matkoilla, on hÃ¤nen paastottava joinakin muina pÃ¤ivinÃ¤, ja niiden, jotka siihen pystyvÃ¤t, on paaston korvaukseksi ravittava joitakin kÃ¶yhiÃ¤. Jos joku vapaaehtoisesti tekee hyvÃ¤n tyÃ¶n, on se hÃ¤nelle parempi. Mutta paastoaminen on teille kuitenkin kaikkein parasta (s.o. paastoamalla parhaiten tÃ¤ytÃ¤tte Jumalan tahdon); tÃ¤mÃ¤ olkoon sanottu teille tiedoksi.

185. Â»RamadaanÂ» on se kuukausi, jolloin Koraani annettiin opastukseksi ihmisille ja selvÃ¤ksi todistukseksi (Jumalan) johdatuksesta, jotta hylÃ¤ttÃ¤isiin paha ja valittaisiin hyvÃ¤; tÃ¤mÃ¤n kuukauden aikana paastotkoon se teistÃ¤, joka on kotioloissaan, mutta jos joku on sairas tai, matkoilla, on hÃ¤nen sen sijaan (muuna aikana) paastottava yhtÃ¤ monta muuta pÃ¤ivÃ¤Ã¤. Jumala tahtoo tehdÃ¤ sen teille helpoksi eikÃ¤ tarkoita sitÃ¤ teille taakaksi, - jotta paastopÃ¤ivienne luku tÃ¤yttyisi ja te ylistÃ¤isitte Jumalaa HÃ¤nen johdatuksensa tÃ¤hden sekÃ¤ olisitte HÃ¤nelle kiitollisia.

186. Kun palvelijana sinulta kysyvÃ¤t jotakin Minusta, olen totisesti lÃ¤hellÃ¤; MinÃ¤ kuulen anovaisen rukouksen, kun hÃ¤n huutaa Minua avukseen. Niin kuulkoot hekin Minun kutsuni ja luottakoot Minuun, jotta he seuraisivat oikeata Johdatusta.

187. Paastonaikana teidÃ¤n on sallittu Ã¶isin olla vaimojenne luona; he ovat teidÃ¤n verhonne, ja te olette heidÃ¤n verhonsa. Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ te aikaisemmin kiusasitte itseÃ¤nne pidÃ¤ttyvÃ¤isyydellÃ¤; siksi on HÃ¤n sÃ¤Ã¤linyt teitÃ¤, HÃ¤n on suvaitsevainen. Olkaa siis yhteydessÃ¤ heidÃ¤n kanssaan ja etsikÃ¤Ã¤ sitÃ¤, minkÃ¤ Jmala on teille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt; syÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa aamuhÃ¤mÃ¤riin asti, kunnes vaalea lanka selvÃ¤sti erottuu mustasta. Mutta sitten noudattakaa tarkoin paastoa yÃ¶n tuloon saakka Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ koskeko heihin, vaan omistautukaa hartaudenharjoituksille rukoushuoneissa. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan asettamat rajat; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis sinÃ¤ aikana koskeko heihin. Niin selittÃ¤Ã¤ Jumala ihmisille tunnusmerkkinsÃ¤, jotta te karttaisitte pahaa.

188. Ã„lkÃ¤Ã¤ keskenÃ¤nne kuluttako omaisuuttanne turhuuteen Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ sillÃ¤ lahjoko tuomareita, jotta syntisesti ja vastoin parempaa tietoanne saisitte nauttia jotakin toisten omaisuudesta.

189. He tiedustelevat sinulta, Muhammed, uuden kuun merkitystÃ¤. Sano: Kuunvaiheet ovat mÃ¤Ã¤rÃ¤tyt ihmisten ajanlaskua ja toivioretkiÃ¤ varten. Hurskautta ei ole se, ettÃ¤ te menette taloon takatietÃ¤ (kuten taikojen palvojat ajoittain), vaan hurskaita ovat ne, jotka karttavat pahaa. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ taloon portin kautta ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta menestyisitte.

190. Taistelkaa Jumalan retkellÃ¤ niitÃ¤ vastaan, jotka vastaanne sotaa kÃ¤yvÃ¤t, mutta itse Ã¤lkÃ¤Ã¤ aiheetta hyÃ¶kÃ¤tkÃ¶. Totisesti Jumala ei rakasta rauhanrikkojia.

191. Surmatkaa heidÃ¤t, missÃ¤ heidÃ¤t tapaattekin, ja karkoittakaa heidÃ¤t joka paikasta, mistÃ¤ he ajoivat pois teidÃ¤t, sillÃ¤ pakanuuteen kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤minen on pahempi kuin murha. Mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ taistelko heitÃ¤ vastaan Rauhoitetun temppelin lÃ¤hellÃ¤, jolleivÃ¤t he hyÃ¶kkÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤llenne siellÃ¤; mutta jos he hyÃ¶kkÃ¤Ã¤vÃ¤t, niin tappakaa heidÃ¤t. Sellainen on oleva uskottomien palkka.

192. Mutta jos he lakkaavat taistelemasta, niin on Jumala totisesti armahtavainen ja laupias.

193. Taistelkaa heitÃ¤ vastaan, kunnes pakanuuden viettelys lakkaa ja keskuudessamme vakiintuu ainoan Jumalan palveleminen. Mutta jos he herkeÃ¤vÃ¤t, Ã¤lkÃ¶Ã¶n vallitko vihollisuutta muita kuin uskottomia vastaan.

194. Rauhoitettu kuukausi kostetaan (sen rikkojille) rauhoitetulla kuukaudella ja pyhitetyt paikat vastaavilla. ja jos joku ryhtyy sotaan teitÃ¤ vastaan, niin ahdistakaa hÃ¤ntÃ¤ samalla tavalla, kuin hÃ¤n ahdisti teitÃ¤. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on niiden kanssa, jotka karttavat pahaa.

195. Uhratkaa omaisuuttanne Jumalan asian hyvÃ¤ksi; Ã¤lkÃ¤Ã¤ syÃ¶ksykÃ¶ turmioon, tehkÃ¤Ã¤ hyvÃ¤Ã¤. Katso, Jumala rakastaa hyvÃ¤ntekijÃ¶itÃ¤.

196. Suorittakaa pyhiinvaelluksenne, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ Jumalan kunniaksi pyhÃ¤ssÃ¤ paikassa (Mekassa). Mutta jos olette estetyt, niin

lÃ¤hettÃ¤kÃ¤Ã¤ jotakin uhrattavaa, mikÃ¤ on helposti saatavissa; Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ ajelko pÃ¤Ã¤tÃ¤nne, ennenkuin uhrinne on tullut perille mÃ¤Ã¤rÃ¤paikkaansa. Mutta jos joku teistÃ¤ on sairas tai pÃ¤Ã¤ssÃ¤ olevan vamman vaivaama, niin hÃ¤n hyvittÃ¤kÃ¶Ã¶n saman paastolla, almujenannolla tai uhrina. Ja kun sitten olette turvassa vihollisilta, niin se, joka rajoittuu kÃ¤yntiin pyhÃ¤kÃ¶ssÃ¤, lykÃ¤ten pyhiinvaelluksensa, antakoon jonkun uhrin, joka on helposti saatavissa; se taas, joka sitÃ¤ ei voi hankkia, paastotkoon kolme pÃ¤ivÃ¤Ã¤ (vastaisen pyhiinvaelluksensa aikana) ja seitsemÃ¤n palattuaan,yhteensÃ¤ kymmenen pÃ¤ivÃ¤Ã¤. TÃ¤mÃ¤ koskee sitÃ¤, jonka omaiset eivÃ¤t ole Rauhoitetun pyhÃ¤kÃ¶n alueella; tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on ankara rangaistessaan.

197. Pyhiinvaellus tapahtuu vain mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyinÃ¤ kuukausina; jos joku pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ suorittaa pyhÃ¤n matkan nÃ¤iden kuukausien aikana, olkoon hÃ¤neltÃ¤ yhteys naiseen, laittomuus ja riita pyhiinvaelluksen aikana kielletty. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ teettekÃ¤Ã¤n, Jumala tietÃ¤Ã¤ sen. Ja varustautukaa matkaevÃ¤illÃ¤. Paras matkaevÃ¤s on jumalanpelko; tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Minua kohtaan te, joilla on ymmÃ¤rrys.

198. Ei ole mikÃ¤Ã¤n synti koettaa hankkia (kaupanteolla) itsellenne jotakin Herranne rikkauksista. Mutta kun te joukoissa kiiruhdatte alas Arafaatilta, niin rukoilkaa Jumalaa rauhoitetulla muistopaikalla. Muistakaa HÃ¤ntÃ¤ silloin HÃ¤nen johdatuksensa tÃ¤hden, sillÃ¤ ennen te totisesti kuuluitte eksyneisiin.

199. Kiiruhtakaa sitten eteenpÃ¤in samasta paikasta kuin vaeltajain joukot ja rukoilkaa Jumalalta anteeksiantoa. Katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.

200. Ja kun olette suorittaneet hartaudenharjoituksenne, niin muistakaa Jumalaa, samoinkuin muistelitte isiÃ¤nne , jopa vielÃ¤ hartaammin. Ihmisten joukossa on sellaisia, jotka sanovat: Â»Herramme, anna meille kaikkea tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤!Â» NÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t saa mitÃ¤Ã¤n osaa tulevassa.

201. Mutta on sellaisiakin, jotka sanovat: Â»Herra, anna meille hyvÃ¤Ã¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja hyvÃ¤Ã¤ tulevassa ja varjele meitÃ¤ Tulen rangaistuksesta!Â»

202. NÃ¤ille on varattu osansa siitÃ¤, mitÃ¤ ovat ansainneet, sillÃ¤ Jumala on nopea tilinteossa.

203. Muistelkaa Jumalaa mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyinÃ¤ pÃ¤ivinÃ¤. Jos joku rientÃ¤Ã¤ paria pÃ¤ivÃ¤Ã¤ varhemmin, niin ei hÃ¤nelle sitÃ¤ viaksi lueta, tai jos joku viivÃ¤htÃ¤Ã¤, ei hÃ¤nellekÃ¤Ã¤n sitÃ¤ syyksi lueta, kunhan hÃ¤n vain karttaa pahaa. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ teidÃ¤t kootaan HÃ¤nen luokseen.

204. Ihmisten joukosta tapaat sellaisenkin, jonka puhe maallisesta elÃ¤mÃ¤stÃ¤ miellyttÃ¤Ã¤ sinua ja joka kutsuu Jumalaa sen todistajaksi, mikÃ¤ on hÃ¤nen sydÃ¤messÃ¤Ã¤n, vaikka hÃ¤n onkin sitkein vastustajasi.

205. Ja niin pian kuin hÃ¤n on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt selkÃ¤nsÃ¤, kiiruhtaa hÃ¤n saamaan aikaan pahennusta tÃ¤ssÃ¤ maassa ja levittÃ¤mÃ¤Ã¤n jumalattomuutta turmellakseen sekÃ¤ kylvÃ¶t ettÃ¤ karjan, mutta Jumala ei rakasta pahuutta.

206. Kun hÃ¤nelle sanotaan: Â»PelkÃ¤Ã¤ Jumalaa!Â» vetÃ¤Ã¤ ylpeys hÃ¤net syntiin. HelvetissÃ¤ maksetaan hÃ¤nelle hÃ¤nen ansionsa mukaan. MikÃ¤ surkea olinpaikka!

207. Ihmisten joukossa tapaat sellaisenkin, joka myy itsensÃ¤ (orjaksi) tehdÃ¤kseen Jumalalle otollisen tyÃ¶n; ja Jumala on lempeÃ¤ orjiaan kohtaan.

208. Te, jotka uskotte, tulkaa kaikki kuuliaisiksi HÃ¤nelle Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤. HÃ¤n on totisesti teidÃ¤n ilmeinen vihollisenne.

209. Ja jos te rupeatte luopumaan uskosta, senjÃ¤lkeen kuin olette saaneet selvÃ¤t todistukset, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on mahtava ja viisas.

210. EivÃ¤tkÃ¶ he (epÃ¤uskoiset) juuri sitÃ¤ odota, ettÃ¤ Jumala tulisi heidÃ¤n luokseen pilvien varjossa enkeleineen? Silloinhan asia jo olisi ratkaistu. Ei, kaikki asiat palaavat Jumalan tuomittaviksi.

211. Kysy Israelin lapsilta, kuinka monta selvÃ¤Ã¤ tunnusmerkkiÃ¤ olemme antanut heille. Mutta jos joku vaihtaa pois Jumalan armon, senjÃ¤lkeen kuin se on tullut hÃ¤nen osakseen, on Jumala totisesti ankara rankaisemaan.

212. Maallista elÃ¤mÃ¤Ã¤ ihailevat ne, jotka ovat uskottomia ja pilkkaavat uskovaisia. Mutta ne, jotka tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t velvollisuutensa Jumalaa kohtaan, joutuvat YlÃ¶snousemisen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n ylÃ¤puolelleen. Jumala antaa runsaasti kenelle

tahtoo.

213. Ihmisten muodostaessa yhden ainoan uskonnollisen yhdyskunnan Jumala lÃ¤hetti profeettoja ilosanoman tuojiksi ja varoittajiksi ja ilmoitti heidÃ¤n kauttaan PyhÃ¤n kirjan, jonka totuus kykeni ratkaisemaan kaiken, mistÃ¤ ihmiset kiistelivÃ¤t. Ja juuri ne, joille Kirja annettiin, riitelivÃ¤t siitÃ¤ keskinÃ¤isen vihansa vuoksi, vaikka olivat saaneet selvÃ¤t todistukset. Mutta uskovaisia Jumalan tahto johti siihen totuuteen, josta nuo keskenÃ¤nsÃ¤ kiistelivÃ¤t; sillÃ¤ Jumala ohjaa kenet tahtoo oikealle tielle.

214. Vai luuletteko, ettÃ¤ saatte astua Paratiisiin, vaikka teille ei ole vielÃ¤ tapahtunut mitÃ¤Ã¤n sellaista kuin niille, jotka ovat nukkuneet pois ennen teitÃ¤? HÃ¤tÃ¤ ja vastoinkÃ¤ymiset kohtasivat heitÃ¤; oli kuin maanjÃ¤ristys olisi viskellyt heitÃ¤, niin ettÃ¤ Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s ja uskovaiset hÃ¤nen ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n huusivat: Â»Milloin tulee Jumalan apu?Â» Katso, Jumalan avun tÃ¤ytyy jo olla lÃ¤hellÃ¤.

215. He kysyvÃ¤t sinulta, Muhammed, kenelle ja mitÃ¤ heidÃ¤n on pois annettava. Sano: Â»Se, minkÃ¤ pois lahjoitatte, antakaa vanhemmillenne, lÃ¤heisille omaisillenne, orvoille, kÃ¶yhille ja vaeltajille, ja mitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ teette, Jumala tietÃ¤Ã¤ sen totisesti.Â»

216. TeidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty sotimaan, vaikka se on teille vastenmielistÃ¤. Mutta voi sattua, ettÃ¤ teillÃ¤ on vastenmielisyys jotakin asiaa kohtaan, vaikka se on teille hyÃ¶dyllinen, ja voipa sattua, ettÃ¤ teillÃ¤ on halu johonkin, vaikka se on vahingollista teille. Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

217. He kysyvÃ¤t sinulta, Muhammed, onko taisteltava rauhoitetun kuukauden aikana. Sano: Â»Taisteleminen sen aikana on raskas synti; mutta kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤minen Jumalan tieltÃ¤, Jumalan kiel~ tÃ¤minen, Rauhoitetun temppelin hÃ¤pÃ¤iseminen ja kÃ¤vijÃ¶iden ajaminen pois sieltÃ¤ on vielÃ¤ pahempaa Jumalan silmissÃ¤. SillÃ¤ pakanuuteen kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤minen on pahempi kuin murha.Â» He eivÃ¤t lakkaa sotimasta teitÃ¤ vastaan, ennenkuin ovat saaneet, mikÃ¤li voivat, teidÃ¤t luopumaan uskonnostanne. Mutta niiden teot, jotka luopuvat uskonnostaan ja kuolevat uskottomuudessaan, tulevat olemaan turhia sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, heistÃ¤ tulee Tulen asukkaita ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

218. Jotka uskovat ja jotka ovat kotiseutunsa jÃ¤ttÃ¤neet vainottuina ja taistelleet Jumalan retkellÃ¤, nÃ¤mÃ¤ voivat totisesti luottaa Jumalan laupeuteen, sillÃ¤ Jumala on armollinen ja laupias.

219. He kysyvÃ¤t sinulta, onko viini ja uhkapeli sallittua. Sano: Â»Molempiin sisÃ¤ltyy suuri synti, vaikkakin niistÃ¤ on joitakin etuja ihmisille ; kuitenkin on synti suurempi kuin hyÃ¶ty.Â» VielÃ¤ he kysyvÃ¤t, mitÃ¤ heidÃ¤n on lahjoitettava pois. Sano: Â»Se, mitÃ¤ teillÃ¤ on liikaaÂ». Niin selittÃ¤Ã¤ Jumala tunnusmerkit teille. jotta osaisitte miettiÃ¤

220. tÃ¤tÃ¤ ja tulevaista elÃ¤mÃ¤Ã¤. He kysyvÃ¤t sinulta myÃ¶s, miten on meneteltÃ¤vÃ¤ orpojen suhteen. Sano: Â»Parasta on keventÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kohtaloaanÂ». Jos elÃ¤mÃ¤nolot yhdistÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t heihin, niin ovat he teidÃ¤n veljiÃ¤nne. Jumala erottaa sen, joka pahentaa sitÃ¤, joka parantaa, ja jos Jumalasi tahtoisi, voisi HÃ¤n teidÃ¤tkin masentaa; Jumala on totisesti mahtava, viisas.

221. Ã„lkÃ¤Ã¤ naiko monijumalaisia naisia, elleivÃ¤t he kÃ¤Ã¤nny uskoon. Uskovainen orjatar on totisesti parempi kuin monijumalainen vapaa nainen, vaikkapa tÃ¤mÃ¤ miellyttÃ¤isi teitÃ¤ enemmÃ¤n. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ antako tyttÃ¤riÃ¤nne vaimoiksi monijumalaisille, ennenkuin he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t uskoon. Uskovainen orja on totisesti parempi kuin vapaa monijumalainen, vaikkapa jÃ¤lkimmÃ¤inen miellyttÃ¤isi teitÃ¤ enemmÃ¤n. NÃ¤mÃ¤ johdattavat teidÃ¤t Tuleen, mutta Jumala kutsuu Paratiisiin ja armahdukseen ja selittÃ¤Ã¤ tunnusmerkkinsÃ¤ ihmisille, jotta he pitÃ¤isivÃ¤t ne mielessÃ¤Ã¤n.

222. He kysyvÃ¤t sinulta, Muhammed, miten on meneteltÃ¤vÃ¤ naisen kuukautispuhdistuksen aikana. Sano: Â»Se on heidÃ¤n pahoinvointinsa; karttakaa siis naisia puhdistuksen aikana Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ lÃ¤hestykÃ¶ heitÃ¤, ennenkuin ovat puhdistuneet. Mutta kun he ovat puhdistuneet, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ heidÃ¤n luonaan, kuten Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt. Jumala rakastaa totisesti HÃ¤nen puoleensa kÃ¤Ã¤ntyneitÃ¤ ja rakastaa niitÃ¤, jotka pitÃ¤vÃ¤t itseÃ¤Ã¤n puhtaina.Â»

223. Vaimonne ovat teidÃ¤n vaimonne, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ vainiollanne mielenne mukaan, mutta suorittakaa myÃ¶s ensin jotakin hyvÃ¤Ã¤ sielujenne puolesta. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ tulette kohtaamaan hÃ¤net. Julista, Muhammed, uskovaisille ilosanomaa!

224. Ã„lkÃ¤Ã¤ siten vannoko Jumalan kautta, ettÃ¤ se estÃ¤isi teitÃ¤ olemasta hurskaita, pelkÃ¤Ã¤mÃ¤stÃ¤ Jumalaa ja tekemÃ¤stÃ¤ oikeutta ihmisille: onhan Jumala kuuleva ja tietÃ¤vÃ¤.

225. Jumala ei rankaise teitÃ¤ ajattelemattomasta sanasta valoissanne , vaan hÃ¤n rankaisee teitÃ¤ siitÃ¤, minkÃ¤ teidÃ¤n sydÃ¤menne on omaksunut, sillÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja lempeÃ¤.

226. Ne, jotka vannovat pysyvÃ¤nsÃ¤ erillÃ¤Ã¤n vaimoistaan, odottakoot neljÃ¤n kuukauden ajan; jos he muuttavat mielensÃ¤, niin on Jumala totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

227. Mutta jos he pysyvÃ¤t eropÃ¤Ã¤tÃ¶ksessÃ¤Ã¤n, niin on Jumala totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

228. HylÃ¤ttyjen vaimojen tulee odottaa kolme puhdistusaikaa, eikÃ¤ heidÃ¤n ole sallittu salata, mitÃ¤ Jumala ehkÃ¤ on luonut heidÃ¤n kohdussaan, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, ja heidÃ¤n miestensÃ¤ tulisi mieluimmin ottaa heidÃ¤t takaisin tÃ¤nÃ¤ aikana, jos he toivovat sovintoa. Naisilla on sama oikeus miehiin nÃ¤hden kuin miehillÃ¤ heihin, kuten on kohtuullista; kuitenkin ovat miehet naisiin verrattuina korkeammassa asemassa. Niin, Jumala on mahtava ja viisas.

229. TÃ¤llainen koe-ero on sallittu kaksi kertaa; sitten joko pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaimo luonanne kunniallisesti tai antakaa hÃ¤nen mennÃ¤ runsain lahjoin. TeidÃ¤n ei ole sallittu pidÃ¤ttÃ¤Ã¤ mitÃ¤Ã¤n siitÃ¤, mitÃ¤ olette heille antaneet, paitsi jos molemmat pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, etteivÃ¤t he (jatkuvassa yhdyselÃ¤mÃ¤ssÃ¤) voi noudattaa Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤ (vastenmielisyyden ja riitojen tÃ¤hden). jos te todellakin pelkÃ¤Ã¤tte, ettÃ¤ kumpikaan ei voi (jatkuvassa yhdyselÃ¤mÃ¤ssÃ¤) noudattaa Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤, niin ei ole synniksi kummallekaan, vaikka vaimo ostaa itsensÃ¤ vapaaksi. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤, siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ rikkoko niitÃ¤, sillÃ¤ ne, jotka rikkovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤ vastaan, ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

230. Jos joku siis erottaa vaimonsa (kolmannen kerran), ei hÃ¤nen ole sallittu jÃ¤lkeenpÃ¤in ottaa vaimoa takaisin, ennenkuin tÃ¤mÃ¤ on ollut naimisissa toisen miehen kanssa; mutta jos tÃ¤mÃ¤ hylkÃ¤Ã¤ vaimon, niin eivÃ¤t entiset aviopuolisot tee syntiÃ¤, jos he palaavat toistensa luo, mikÃ¤li uskovat voivansa noudattaa Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶kset; HÃ¤n selittÃ¤Ã¤ ne ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrys.

231. Ja kun olette erottaneet vaimon ja tÃ¤mÃ¤ on odottanut mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn aikansa, niin joko pitÃ¤kÃ¤Ã¤ hÃ¤net luonanne kunniallisesti tai antakaa hÃ¤nen mennÃ¤ sovinnossa. Ã„lkÃ¤Ã¤ pidÃ¤ttÃ¤kÃ¶ hÃ¤ntÃ¤ vÃ¤kivalloin eikÃ¤ tehden vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, sillÃ¤ niin menettelevÃ¤ tekee vÃ¤Ã¤rin omaa sieluaan kohtaan. Ã„lkÃ¤Ã¤ pilkatko Jumalan tunnusmerkkejÃ¤, vaan muistakaa osaksenne tullutta Jumalan armoa, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ unohtako PyhÃ¤Ã¤ kirjaa ja viisautta, jonka HÃ¤n on antanut teille varoittaakseen teitÃ¤. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on kaikesta selvillÃ¤.

232. Ja kun olette eronneet vaimoista ja nÃ¤mÃ¤ ovat odottaneet mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn aikansa, Ã¤lkÃ¤Ã¤ estÃ¤kÃ¶ heitÃ¤ menemÃ¤stÃ¤ naimisiin uusien miestensÃ¤ kanssa, jos he keskenÃ¤Ã¤n ovat siitÃ¤ sopineet, kuten kohtuullista on. TÃ¤mÃ¤ on varoitus sille teistÃ¤, joka uskoo Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n. TÃ¤mÃ¤ on sopivinta ja puhtainta teille itsellenne. Sen Jumala tietÃ¤Ã¤; te ette tiedÃ¤.

233. Ã„idit imettÃ¤kÃ¶Ã¶t lapsiaan kahden tÃ¤yden vuoden ajan, jos isÃ¤ tahtoo imettÃ¤miskauden tulevan umpeen. IsÃ¤n velvollisuus on ruokkia ja pukea heidÃ¤t, kuten kohtuullista on: ketÃ¤Ã¤n ei ole velvoitettava yli hÃ¤nen mahdollisuuksiensa, Ã¤idin ei tarvitse kÃ¤rsiÃ¤ mitÃ¤Ã¤n pakkoa lapsensa tÃ¤hden, eikÃ¤ isÃ¤n lapsensa tÃ¤hden, ja sama koskee isÃ¤n perijÃ¤Ã¤. Mutta jos he molemminpuolisen sopimuksen ja neuvottelujen jÃ¤lkeen sopivat lapsen vieroittamisesta, niin siinÃ¤ ei kumpikaan tee mitÃ¤Ã¤n syntiÃ¤. Ja jos haluatte antaa vieraan imettÃ¤Ã¤ lapsianne, niin ette syntiÃ¤ tee, kun maksatte mitÃ¤ teidÃ¤n kohtuuden mukaisesti on suoritettava; pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala nÃ¤kee teidÃ¤n tekonne.

234. Jos jotkut keskuudestanne kuolevat ja jÃ¤ttÃ¤vÃ¤t vaimoja, niin odottakoot nÃ¤mÃ¤ neljÃ¤ kuukautta ja kymmenen pÃ¤ivÃ¤Ã¤ omissa oloissaan; mutta kun ovat odottaneet mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn aikansa, niin ei teille lueta synniksi sitÃ¤, miten he sÃ¤Ã¤dyllisesti itseensÃ¤ nÃ¤hden menettelevÃ¤t. Jumala on tietoinen teidÃ¤n teoistanne.

235. EikÃ¤ teille lueta synniksi, jos nÃ¤ille naisille naimatarjouksenne esitÃ¤tte julkisesti tai sitÃ¤ mielessÃ¤nne haudotte. Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ te heitÃ¤ ajattelette, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ kuitenkaan heidÃ¤n kanssaan salassa jutelko, ellette lausu tavanmukaista naimatarjousta. Ã„lkÃ¤Ã¤ solmiko aviollista liittoa, ennenkuin mÃ¤Ã¤rÃ¤tty aika on umpeen kulunut, ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ teillÃ¤ on mielessÃ¤. SentÃ¤hden kavahtakaa HÃ¤ntÃ¤ ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on armahtavainen ja lempeÃ¤.

236. Ette tee mitÃ¤Ã¤n syntiÃ¤, jos hylkÃ¤Ã¤tte vaimon, johon ette ole koskeneet tai jolle ette ole suorittaneet huomenlahjaksi mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ osaa. Mutta huolehtikaa sellaisten tarpeista (rikas varojensa mukaan ja kÃ¶yhÃ¤ varojensa mukaan), niinkuin on katsottava kohtuulliseksi niille, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

237. Jos te eroatte heistÃ¤, ennenkuin olette heihin koskeneet, mutta olette suorittaneet mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn osuuden heille, niin kuuluu

heille puolet siitÃ¤, mitÃ¤ olette suorittaneet, jolleivÃ¤t he itse tai mies, jonka toimesta avioliitto solmittiin, tee jotain myÃ¶nnytystÃ¤. TekemÃ¤llÃ¤ myÃ¶nnytyksiÃ¤ lÃ¤hestytte totista jumalisuutta; Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ unohtako olla jalomielisiÃ¤ toisianne kohtaan. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

238. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari rukouksistanne, myÃ¶s keskimmÃ¤isestÃ¤, ja olkaa hartaina Jumalan edessÃ¤.

239. Jos teillÃ¤ on vaaran pelko, niin rukoilkaa vaikkapa kÃ¤ydessÃ¤nne tai ratsun selÃ¤ssÃ¤, mutta kun olette turvassa, niin rukoilkaa Jumalaa siten, kuin HÃ¤n on opettanut teille sen, mitÃ¤ ette ennen tietÃ¤neet.

240. Ne teistÃ¤, jotka ovat kuolemaisillaan ja joilta jÃ¤Ã¤ vaimoja, testamentatkoot vaimoineen toimeentulon yhdeksi vuodeksi, jottei heidÃ¤n tarvitse lÃ¤hteÃ¤ muualle; mutta jos he itse lÃ¤htevÃ¤t, niin ei teille lueta synniksi sitÃ¤, miten he asianmukaisesti itseensÃ¤ nÃ¤hden menettelevÃ¤t; onhan Jumala mahtava ja viisas.

241. Erotetuille vaimoille samaten kuuluu riittÃ¤vÃ¤ huolto, koska tÃ¤mÃ¤ on jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isten velvollisuus.

242. Niin selittÃ¤Ã¤ Jumala tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n teille, jotta toimisitte ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isesti.

243. EtkÃ¶ pidÃ¤ mielessÃ¤si niitÃ¤, jotka muinoin tuhatlukuisina lÃ¤htivÃ¤t kodeistaan pelÃ¤ten kuolemaa? Jumala sanoi heille: Â»Kuolkaa!Â» ja herÃ¤tti heidÃ¤t sitten eloon taas. Jumala totisesti antaa runsaita armolahjoja ihmisille, mutta useimmat ihmiset ovat kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

244. Taistelkaa Jumalan retkellÃ¤ ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

245. Kuka antaa Jumalalle jalon lainan, jotta HÃ¤n saisi tilaisuuden palauttaa sen moninkertaisella? SillÃ¤ Jumalasta riippuu, pidÃ¤ttÃ¤Ã¤kÃ¶ HÃ¤n vai avaa runsautensa, ja HÃ¤nen luokseen te tulette palajamaan.

246. Muista israelilaisten vanhimmat Mooseksen aikojen jÃ¤lkeen, jotka sanoivat erÃ¤Ã¤lle keskuudessaan olevalle profeetalle: Â»Aseta meille kuningas, niin taistelemme Jumalan asian puolestaÂ». HÃ¤n sanoi: Â»Mutta entÃ¤ jos jÃ¤Ã¤ttekin pois taistelusta, jos taistelu teille mÃ¤Ã¤rÃ¤tÃ¤Ã¤n?Â» He sanoivat: Â»Miksemme taistelisi Jumalan asian puolesta, kun olemme joka tapauksessa karkoitetut kodeistamme lapsinemme?Â» Mutta kun heidÃ¤t mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin taistelemaan, kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t he pois, paitsi muutamat harvat. Mutta Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

247. Ja heidÃ¤n profeettansa sanoi heille: Â»Katso, Jumala on asettanut Saulin teidÃ¤n kuninkaaksenneÂ». He kysyivÃ¤t: Â»Kuinka hÃ¤n voi tulla kuninkaaksi meitÃ¤ hallitsemaan, kun meillÃ¤ on suuremmat oikeudet kuninkaan arvoon kuin hÃ¤nellÃ¤, eikÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ ole edes rikkauttakaan?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Katso, Jumala on valinnut hÃ¤net teidÃ¤n hallitsijaksenne ja runsaasti varustanut hÃ¤net tiedolla ja ruumiinvoimilla, sillÃ¤ Jumala antaa hallitusvallan kenelle tahtooÂ». Niin, Jumala sulkee kaikki olemukseensa ja tietoonsa.

248. Ja heidÃ¤n profeettansa sanoi heille: Â»Katso, hÃ¤nen kuninkuutensa tunnusmerkki on se, ettÃ¤ liitonarkki, enkeleiden kantamana, on tuleva luoksenne sisÃ¤ltÃ¤en Herranne sekiinan ja Mooseksen sekÃ¤ Aaronin suvun jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤miÃ¤ pyhiÃ¤ esineitÃ¤Â». TÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki teille, jos totisesti olette uskovaisia.

249. Kun nyt Saul lÃ¤hti liikkeelle sotajoukkojensa kera, sanoi hÃ¤n: Â»Jumala on totisesti koetteleva teitÃ¤ joelle tultuanne; se, joka juo siitÃ¤, ei kuulu minun miehiini (niihin kuuluu se, joka ei maista siitÃ¤ yhtÃ¤Ã¤n) - paitsi se, joka ainoastaan ottaa kulauksen kÃ¤mmenellÃ¤Ã¤n.Â» ja niin joivat he siitÃ¤ paitsi muutamat harvat. Ja kun hÃ¤n ja hÃ¤nen uskonveljensÃ¤ olivat kulkeneet puron yli, sanoivat he: Â»TÃ¤nÃ¤Ã¤n meillÃ¤ ei ole voimia Goljatia ja hÃ¤nen joukkojaan vastaanÂ», mutta ne, jotka uskoivat kohtaavansa Jumalan, huudahtivat: Â»Kuinka usein onkaan pieni joukko Jumalan avulla voittanut suuren sotavÃ¤en!Â» Onhan Jumala kestÃ¤vien kanssa.

250. Kun he hyÃ¶kkÃ¤sivÃ¤t Goljatia ja hÃ¤nen sotajoukkojaan vastaan, he huusivat: Â»Herra, suo meille lujuutta, vahvista askeleemme ja auta meidÃ¤t saamaan voitto uskottomasta kansasta!Â»

251. Ja Jumalan sallimuksesta he ajoivat heidÃ¤t pakoon; David surmasi Goljatin, ja Jumala antoi hÃ¤nelle kuninkuuden ja viisauden ja opetti hÃ¤ntÃ¤ tahtonsa mukaan. Jollei Jumala masentaisi ihmisiÃ¤ toistensa kautta, niin olisi maa sekasorron tilassa, mutta Jumala on koko luomakunnan HyvÃ¤ntekijÃ¤.

252. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan tunnusmerkkejÃ¤, jotka Me julistamme sinulle, Muhammed, totuudessa, sillÃ¤ sinÃ¤ kuulut totisesti MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤ittemme joukkoon.

253. NÃ¤istÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤istÃ¤ olemme erÃ¤ille antanut korkeamman aseman kuin toisille. Ylennettyjen joukossa oli niitÃ¤, joiden kanssa Jumala on puhunut, ja toisia, jotka HÃ¤n on korkealle korottanut. Olemme antanut Jeesukselle, Marian pojalle, selvÃ¤t todistukset ja tukenut hÃ¤ntÃ¤ Pyhyyden hengellÃ¤; ja jos Jumala olisi tahtonut, niin ne jotka seurasivat heitÃ¤, eivÃ¤t olisi taistelleet toisiaan vastaan, senjÃ¤lkeen kuin selvÃ¤t todistukset olivat tulleet heidÃ¤n osakseen. Mutta he olivat eripuraisia: heidÃ¤n keskuudessaan oli uskovaisia ja uskottomia,- ja jos Jumala olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi taistelleet toisiansa vastaan, mutta Jumala tekee, mitÃ¤ haluaa.

254. Te, jotka uskotte, uhratkaa siitÃ¤, mitÃ¤ olemme teille suonut, ennenkuin tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin ei kaupanteko, ystÃ¤vyys eikÃ¤ vÃ¤litys ole mahdollinen. Uskottomat ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

255. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, elÃ¤vÃ¤, iankaikkinen. HÃ¤ntÃ¤ ei saa valtaansa uneliaisuus eikÃ¤ uni; HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Kuka on se, joka astuisi vÃ¤littÃ¤jÃ¤ksi HÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n HÃ¤nen sallimattaan? HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heille on vastedes tuleva ja mitÃ¤ heillÃ¤ on ollut menneisyydessÃ¤, mutta HÃ¤nen viisaudestaan he eivÃ¤t kÃ¤sitÃ¤ muuta kuin minkÃ¤ HÃ¤n tahtoo. HÃ¤nen valtaistuimensa kÃ¤sittÃ¤Ã¤ taivaat ja maan, eikÃ¤ niiden voimassapysyttÃ¤minen ole HÃ¤nelle taakka; niin, HÃ¤n on ylhÃ¤inen, valtava.

256. Uskonnossa ei ole mitÃ¤Ã¤n pakkoa, oikea tie on selvÃ¤sti erotettu harhateistÃ¤, ja se, joka hylkÃ¤Ã¤ saatanan ja uskoo Jumalaan, hÃ¤n pitÃ¤Ã¤ kiinni mitÃ¤ lujimmasta kÃ¤densijasta, joka ei murru. Jumalahan on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

257. Jumala on niiden suojelija, jotka uskovat; HÃ¤n johtaa heidÃ¤t pimeydestÃ¤ valoon. Mutta uskottomien suojelijoita ovat pahat henget; he vetÃ¤vÃ¤t heidÃ¤t valosta pimeyteen. HeistÃ¤ tulee Tulen asukkaita ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

258. Muista hÃ¤net, joka kiisteli Aabrahamin kanssa hÃ¤nen Herrastaan siksi, ettÃ¤ Jumala oli antanut hÃ¤nelle kuningaskunnan. Aabraham sanoi: Â»Herrani antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman.Â» HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤kin annan elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman.Â» Silloin Aabraham sanoi: Â»Katso, Jumala antaa auringon nousta idÃ¤stÃ¤; anna sinÃ¤ sen nousta lÃ¤nnestÃ¤!Â» ja jumalaton jÃ¤i sanattomaksi. Niin, HÃ¤n ei johda jumalattomia ihmisiÃ¤.

259. Tai muistele ihmistÃ¤, joka kulki erÃ¤Ã¤n raunioiksi sortuneen kaupungin ohi. HÃ¤n sanoi: Â»Kuinka voi Jumala antaa elÃ¤mÃ¤n tÃ¤lle paikalle sen perikadon jÃ¤lkeen?Â» Mutta Jumala antoi hÃ¤nen kuolla sadaksi vuodeksi ja herÃ¤tti hÃ¤net sitten eloon ja sanoi: Â»Kuinka kauan olet viipynyt tÃ¤Ã¤llÃ¤?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Olen ehkÃ¤ viipynyt pÃ¤ivÃ¤n tai osan pÃ¤ivÃ¤stÃ¤.Â» Silloin sanoi Jumala: Â»Ei, olet viipynyt sata vuotta; katso ruokaasi ja juomaasi. Se ei ole pilaantunut, ja katso aasiasi. TÃ¤mÃ¤ on tapahtunut, jotta Me tekisimme sinut tunnusmerkiksi ihmisille. Katso, kuinka Me kokoamme luut ja sitten peitÃ¤mme ne lihalla.Â» ja kun tÃ¤mÃ¤ selvisi hÃ¤nelle, sanoi hÃ¤n: Â»MinÃ¤ tiedÃ¤n, ettÃ¤ Jumala on kaikkivaltias.Â»

260. EntÃ¤ kun Aabraham sanoi: Â»Herra, nÃ¤ytÃ¤ minulle, kuinka teet kuolleet elÃ¤viksi!Â» HÃ¤n kysyi: Â»EtkÃ¶ sinÃ¤ sitten usko siihen?Â» HÃ¤n vastasi: Â»KyllÃ¤, mutta jotta sydÃ¤meni rauhoittuisi.Â» Silloin HÃ¤n sanoi: Â»Ota neljÃ¤ lintua ja leikkaa ne palasiksi, aseta sitten kappale niistÃ¤ joka vuorelle ja kutsu sitten niitÃ¤, niin ne kiiruhtavat luoksesi nopeasti; ja tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala on mahtava, viisas!Â»

261. Niitten laita, jotka uhraavat omaisuutensa Jumalan asian hyvÃ¤ksi, on sama kuin viljanjyvÃ¤n, joka kasvattaa seitsemÃ¤n tÃ¤hkÃ¤Ã¤ ja jokaiseen tÃ¤hkÃ¤Ã¤n sata jyvÃ¤Ã¤, sillÃ¤ Jumala antaa kenelle tahtoo kaksinkertaisesti; niin, Jumala sulkee itseensÃ¤ kaiken ja tietÃ¤Ã¤ kaikki.

262. Ne, jotka uhraavat omaisuutensa Jumalan asialle eivÃ¤tkÃ¤ jÃ¤lkeenpÃ¤in kadu eivÃ¤tkÃ¤ moiti lahjoitustaan, saavat palkkansa Herraltaan: ei heitÃ¤ mikÃ¤Ã¤n pelko vaivaa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

263. Sovinnollinen puhe ja anteeksianto on parempi kuin almu, jota seuraa solvaus; niin, Jumala on ylenpalttisen rikas ja lempeÃ¤.

264. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ tehkÃ¶ tyhjÃ¤ksi almujanne jÃ¤lkimoitteilla ja solvauksilla niinkuin se, joka luovuttaa omaisuutensa nÃ¤yttÃ¤Ã¤kseen ihmisten silmissÃ¤ hurskaalta, mutta ei usko Jumalaan eikÃ¤ Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n; hÃ¤nen laitansa on sama kuin kivipaaden, jonka pÃ¤Ã¤llÃ¤ on hitunen multaa ja johon sadekuuro lankeaa jÃ¤ttÃ¤en sen aivan paljaaksi. Lopulta he eivÃ¤t saa omakseen mitÃ¤Ã¤n tuloistaan. Jumala ei johda uskottomia ihmisiÃ¤.

265. Ne taasen, jotka uhraavat varojaan ikÃ¤vÃ¶iden Jumalan mielisuosiota ja vahvistaakseen sieluaan, ovat kukkulalla sijait~ sevan puutarhan kaltaisia, johon sadekuuro lankeaa, tuottaen kaksinkertaisen sadon. Ja jollei sadekuuro lankea, niin laskeutuu sille ainakin kaste. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

266. Toivoisikohan kukaan teistÃ¤, ettÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ olisi puutarha, jossa on palmuja ja viinikÃ¶ynnÃ¶ksiÃ¤ sekÃ¤ kaikenlaisia

hedelmiÃ¤ ja jossa purot solisevat, ja ettÃ¤ vanhuus yllÃ¤ttÃ¤isi hÃ¤net hÃ¤nen pienten lastensa ollessa vielÃ¤ turvattomia ja salamoiva hirmumyrsky hÃ¤vittÃ¤isi ja polttaisi poroksi sen (puutarhan)? NÃ¤in Jumala selittÃ¤Ã¤ teille tunnusmerkkinsÃ¤, jotta miettisitte.

267. Te, jotka uskotte, uhratkaa parasta, mitÃ¤ olette hankkineet, ja sitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme kasvattanut teille maasta, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ etsikÃ¶ huonointa uhritarkoituksiinne, koska ette itsekÃ¤Ã¤n ota vastaan sellaista muuten kuin halveksien. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumalan on kaikki, rikkaus ja kunnia.

268. Saatana uhkaa teitÃ¤ kÃ¶yhyydellÃ¤ ja houkuttelee teitÃ¤ halpamaisuuksiin, mutta Jumala lupaa teille anteeksiantonsa ja runsautensa. Jumala sulkee olemukseensa kaiken ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

269. HÃ¤n antaa viisautta kenelle tahtoo, ja kenelle viisaus on annettu, hÃ¤n on saanut suuren aarteen, mutta vain ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset ovat tÃ¤stÃ¤ tÃ¤ysin selvillÃ¤.

270. ja mitÃ¤ almuja annattekin tai uhrilupauksia teette, tietÃ¤Ã¤ Jumala sen totisesti, mutta vÃ¤Ã¤rin-tekijÃ¤t jÃ¤Ã¤vÃ¤t ilman auttajaa.

271. Jos te annatte almunne julkisesti, on se hyvÃ¤ asia, mutta jos te annatte ne salassa kÃ¶yhille, on se vielÃ¤ parempi itsellenne ja sovittaa osan pahoista teoistanne. Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

272. Sinun velvollisuutesi, Muhammed, ei ole ohjata heitÃ¤ (uskottomia), Jumala ohjaa ketÃ¤ haluaa. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ annattekin pois, on se omaksi parhaaksenne, kun ette sillÃ¤ muuhun pyri kuin Jumalan kasvojen eteen; ja mitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ uhraattekin, tulee se teille tÃ¤ysin korvatuksi, teidÃ¤n kÃ¤rsimÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

273. (Uhrilahjat tulevat) kÃ¶yhien hyvÃ¤ksi, joita osanotto Jumalan (sota)retkeen estÃ¤Ã¤ vaeltamasta ympÃ¤ri maata (liikeasioissa) ja joita tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤t pitÃ¤vÃ¤t varakkaina, kun he eivÃ¤t ole vaateliaita. SinÃ¤ erotat heidÃ¤t tuntomerkeistÃ¤Ã¤n: eivÃ¤t he anoessaan ihmisiltÃ¤ kÃ¤y tungettelevaisiksi. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ uhraattekin, tietÃ¤Ã¤ Jumala sen totisesti.

274. Ne, jotka uhraavat varojaan sekÃ¤ pÃ¤ivin ettÃ¤ Ã¶in, salaisesti ja julkisesti, lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t palkkansa Herraltaan, ei heitÃ¤ pelko vaivaa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

275. Mutta ne, jotka ahnehtivat voittoa koronkiskomisesta, kokevat samanlaisen ylÃ¶snousemuksen kuin hÃ¤n, jonka Saatana on villinnyt tartunnallaan. TÃ¤mÃ¤ sentÃ¤hden, ettÃ¤ he sanovat: Â»Kauppavoittohan on samaa kuin koronkiskominen.Â» Mutta Jumala on sallinut kaupan ja kieltÃ¤nyt koronkiskomisen. Sille, joka saa ojennuksen Herraltaan ja luopuu paheesta, suodaan anteeksi se, mikÃ¤ jo on mennyttÃ¤, ja hÃ¤nen asiansa ovat Jumalan kÃ¤sissÃ¤. Mutta ne, jotka taas entiseen ryhtyvÃ¤t, ovat Tulen omia, ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

276. Jumala tekee koronkiskomisen tyhjÃ¤ksi, mutta almujen hedelmÃ¤t HÃ¤n tekee moninkertaisiksi. HÃ¤n ei rakasta jumalatonta eikÃ¤ rikollista.

277. Katso, ne jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, viettÃ¤vÃ¤t rukouselÃ¤mÃ¤Ã¤ ja suorittavat kÃ¶yhille osuutensa, lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t totisesti palkkansa Herraltaan; ei mikÃ¤Ã¤n pelko vaivaa heitÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

278. Te uskovaiset, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja antakaa anteeksi vielÃ¤ perimÃ¤tÃ¶n osa koroista velallisillenne, jos olette oikeita uskovaisia.

279. Jollette niin tee, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ olevan sodassa teitÃ¤ vastaan. Mutta jos teette parannuksen, saatte pitÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤oman. Ã„lkÃ¤Ã¤ tehkÃ¶ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, niin ei sitÃ¤ teillekÃ¤Ã¤n tehdÃ¤.

280. Jos joku (velallinen) on ahdingossa, saakoon lykkÃ¤ystÃ¤, kunnes hÃ¤nen tilansa paranee, mutta parempi teille olisi antaa velka anteeksi; jospa vain sen tajuaisitte.

281. Ja varokaa sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin teidÃ¤n on palattava Jumalan luo. Silloin on jokainen sielu saapa tÃ¤yden mitan mukaan, mitÃ¤ on ansainnut, eikÃ¤ ketÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rin tuomita.

282. Te uskovaiset, kun teette maksusitoumuksen mÃ¤Ã¤rÃ¤tyksiajaksi, niin tehkÃ¤Ã¤ se kirjallisesti. Kirjuri merkitkÃ¶Ã¶n puolueettomasti muistiin keskinÃ¤isen sopimuksenne, Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ kukaan kirjuri kieltÃ¤ytykÃ¶ kirjoittamasta sen mukaan, kuin Jumala on opettanut hÃ¤ntÃ¤. Siten siis on hÃ¤nen kirjoitettava, ja se, joka velaksi ottaa, sanelkoon Herraansa Jumalaa pelÃ¤ten,

Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ vÃ¤hintÃ¤kÃ¤Ã¤n pois jÃ¤ttÃ¤kÃ¶. Jos kuitenkin velantekijÃ¤ on Ã¤lyltÃ¤Ã¤n tai vastuultaan vajavainen tai ei itse kykene sanelemaan, silloin hÃ¤nen etujensa puoltaja sanelkoon sen oikeudenmukaisesti. Kutsukaa tÃ¤hÃ¤n tilaisuuteen kaksi mieleistÃ¤nne miestÃ¤ todistajiksi. Jollei satu olemaan kahta miestÃ¤, todistakoon mies ja kaksi naista niiden joukosta, jotka hyvÃ¤ksytte todistajiksi, jotta jos yhden muisti pettÃ¤isi, toinen kuitenkin muistaisi oikein. Ja kun heidÃ¤t todistajiksi kutsutaan, Ã¤lkÃ¶Ã¶t he kieltÃ¤ytykÃ¶. Ã„lkÃ¤Ã¤ jÃ¤ttÃ¤kÃ¶ kirjoittamatta velkasopimusta, olkoon se pieni tai suuri, ja merkitkÃ¤Ã¤ sen erÃ¤ytymisaika. TÃ¤mÃ¤ on oikeudenmukaisinta Jumalan edessÃ¤, varmimmin todistettavissa ja paras tapa vÃ¤lttÃ¤Ã¤ keskinÃ¤isiÃ¤ epÃ¤luuloja, paitsi milloin kyseessÃ¤ on liikeasia, jossa tavara siirtyy kÃ¤destÃ¤ kÃ¤teen. TÃ¤llÃ¶in ei lueta teille syyksi, jos jÃ¤tÃ¤tte kirjoittamatta sen muistiin. Todistajia hankkikaa kuitenkin myydessÃ¤nne toinen toisellenne, eikÃ¤ hankaluutta saa tuottaa kirjurille enempÃ¤Ã¤ kuin todistajillekaan. Jos teette jotain sellaista, on se totisesti jumalatonta teidÃ¤n puoleltanne. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa! Jumala opettaa teitÃ¤ ja Jumala tietÃ¤Ã¤ kaikki.

283. Mutta jos olette matkoilla ettekÃ¤ voi lÃ¶ytÃ¤Ã¤ kirjuria, voitte vastaanottaa pantteja. Ja jos toinen teistÃ¤ uskoo toiselle jotakin, silloin myÃ¶s se, jolle on uskottu, tÃ¤yttÃ¤kÃ¶Ã¶n sen, johon on sitoutunut, ja pelÃ¤tkÃ¶Ã¶n hÃ¤n Jumalaa, Herraansa. Ã„lkÃ¤Ã¤ salatko todistusta! Jos joku salaa sen, on hÃ¤nen sydÃ¤mensÃ¤ totisesti turmeltunut. Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ te teette.

284. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja ilmaisetteko vai salaatte, mitÃ¤ teillÃ¤ on mielessÃ¤, vaatii Jumala teidÃ¤t tilille siitÃ¤. HÃ¤n antaa anteeksi kenelle tahtoo ja rankaisee ketÃ¤ tahtoo, sillÃ¤ Jumala on kaikkivaltias.

285. Profeetta uskoo siihen, minkÃ¤ hÃ¤nen Herransa on hÃ¤nelle ilmoittanut, samoin uskovaiset; jokainen heistÃ¤ uskoo Jumalaan, HÃ¤nen enkeleihinsÃ¤ ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤isiinsÃ¤. Me emme tee erotusta HÃ¤nen profeettainsa vÃ¤lillÃ¤, ja he sanovat: Â»Me kuulemme ja tottelemme. Sinulla on (meille) anteeksiantamus, oi Herra! Niin, Sinussa on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.Â»

286. Jumala ei ketÃ¤Ã¤n rasita yli voimien; mitÃ¤ kukin on aikaansaanut, on hÃ¤nen edukseen, ja hÃ¤ntÃ¤ vastaan nousee vain se, minkÃ¤ hÃ¤n itse on aiheuttanut. Herramme, Ã¤lÃ¤ rankaise meitÃ¤, jos hairahdumme tai rikomme! Herra, Ã¤lÃ¤ pane kannettavaksemme sellaista taakkaa, kuin annoit niiden osaksi, jotka ovat ennen meitÃ¤ elÃ¤neet! Herra, Ã¤lÃ¤ pakota meitÃ¤ kantamaan sitÃ¤, mihin eivÃ¤t voimamme riitÃ¤! Ole pitkÃ¤mielinen, anna anteeksi ja armahda meitÃ¤! Olet suojelijamme; auta meitÃ¤ uskottomia vastaan!